

ಪಮ್ಮಲ್ ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರ್

ಎ. ಎನ್. ಪೆರುಮಾಳ್

K

891.481 02

M 884 P

ಭಾರತೀಯ

ಸಾಹಿತ್ಯದ

K

891.481 02

M 884 P

ಒಳಬದಿಯ ರಕ್ಷಾಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಭವಿಷ್ಯವಾದಿಗಳು ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧನ ತಾಯಿ ರಾಣಿ ಮಾಯಾಳ ಕನಸನ್ನು ರಾಜ ಶುದ್ಧೋದನನಿಗೆ ವಿವರಿಸುವ ದೃಶ್ಯವಿದೆ. ಅವುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಬರಹಗಾರ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ. ಬಹುಶಃ ಇದುವೇ ಭಾರತದ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಥಮ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ.

ಸ್ಥಳ: ನಾಗಾರ್ಜುನಕೋಂಡ - ಕ್ರಿ.ಪೂ. ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನ
ಕೃಪೆ: ನ್ಯಾಷನಲ್ ಮ್ಯೂಸಿಯಂ, ನವದೆಹಲಿ.

ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರರು
ಪಮ್ಮಲ್ ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರ್

ಮೂಲ ಲೇಖಕ
ಎ.ಎನ್. ಪೆರುಮಾಳ್

ಅನುವಾದ
ಕೆ. ಜಯರಾಮನ್

ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

Pammal Sambandha Mudaliyar: Kannada translation by: K. Jayaraman of A.N. Perumal's Tamil monograph. Sahitya Akademi, 1998, Rs. 25.

ISBN: 81-7201-541-0

ಕೆ. ಪಾಂಮಲ್ ಮುದಾಲಿಯರ್

81-7201-541-0
1998

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ 1998

ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

ರವೀಂದ್ರ ಭವನ, 35, ಫಿರೋಜ್‌ಶಾಹ ರಸ್ತೆ, ನವದೆಹಲಿ - 110 001

'ಸ್ವಾತಿ' ಮಂದಿರ ಮಾರ್ಗ, ನವದೆಹಲಿ - 110 001.

109, ಎ.ಡಿ.ಎ. ರಂಗಮಂದಿರ, ಜಿ.ಸಿ. ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 002.

ಜೀವನಶಾಸ್ತ್ರ ಭವನ 23ಎ 44 ಎಕ್ಸ್, ಡೈಮಂಡ್ ಹಾರ್ಬರ್ ರಸ್ತೆ, ಕಲ್ಕತ್ತಾ - 700 052.

172, ಮುಂಬೈ ಪುರಾಣ ಗ್ರಂಥ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ ಮಾರ್ಗ, ದಾದರ್, ಮುಂಬೈ - 400 014.

304-305, ಗುಣ ಬರ್ಟಿಂಗ್, ಅನ್ನಾಸಲ್ಯ, ಚೆನ್ನೈ - 600 018

ಬೆಲೆ: ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳು

Library

IAS, Shimla

K 891.481 02 M 884 P

00117249

ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ: ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್‌ಟೆಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮುದ್ರಣ: ವಿನಾಯಕ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು

117249

10/12/04

ಪರಿವಿಡಿ

1. ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿ	8
2. ನಾಟಕ ಕಲೆ	20
3. ನಾಟಕ ಕಲಾಕೋವಿದ	47
4. ಇತರ ಕೃತಿಗಳು	62
5. ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರ್‌ರವರ ಗ್ರಂಥಗಳು	88

1. ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆ

ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆ

ಅತಿ ಸುಂದರವಾದ ಕಲಾಬಾನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಸುಂದರ ನಕ್ಷತ್ರವಾಗಿಯೂ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂಬ ಹೂದೋಟದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧಭರಿತವಾದ ಹೂಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಅಂದವಾದ ಹೂಬಳ್ಳಿಯಂತೆಯೂ ಮೆರೆದ ಪಮ್ಮಲ್ ಸಂಬಂಧ ಮುದಲಿಯಾರ್ 1873ರ ಫೆಬ್ರವರಿ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಭೂಲೋಕದ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಗಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ವಿಜಯರಂಗ ಮುದಲಿಯಾರ್‌ರವರ ಮಗನಾಗಿ ಜನಿಸಿದ್ದುದು ಸಂಬಂಧನಾರರ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಗೌರವವಾದ ಜೀವನವಾದ ತಳಹದಿಯಾಗಿತ್ತು. ತಾಯಿ ಮಾಣಿಕ್ಯಮ್ಮನವರ ಪ್ರೀತಿ ಪೋಷಣೆಯಿಂದ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಶೀಲಭರಿತ ಜೀವನವನ್ನು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ ಪುರಾತನ ಕಥೆಗಳು ಮುಂದೆ ಅವರೊಬ್ಬ ನಾಟಕ ಕರ್ತೃವಾಗಲು ಬಹಳವಾಗಿ ಸಹಾಯವಾಯಿತು ಎಂದು ಅವರೇ ತಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರ ಹಿರಿಯರು ಮದರಾಸಿಗೆ ಹತ್ತಿರದ ಪಮ್ಮಲ್ ಎಂಬ ಊರಿನವರು. ಆದರೆ ಅವರ ತಂದೆಯವರು ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲೇ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಚಾರಪ್ಪನ್ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ 70ನೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದರು. ನಗರದ ಪರಿಸರ ಇವರ ಹಲವು ಮುಖದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು.

ತಂದೆಯವರು ತಿರುಚ್ಚಾನ ಸಂಬಂಧ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಠದಲ್ಲಿ 1872 ರಲ್ಲಿ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ಇದು ನಡೆದ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವೇ ಇವರು ಜನಿಸಿದುದರಿಂದ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾಗಿದ್ದ ತಿರುಚ್ಚಾನ ಸಂಬಂಧನಾರರ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಆ ಹೆಸರನ್ನೇ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಅವರೇ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಸಂಬಂಧ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೆ ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಶೈವಧರ್ಮದ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಕಾಲದ ಬೆಲೆ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತು ಸಂಬಂಧನಾರರ ತಂದೆಯ ಗುಣಗಳು ಇವರಿಗೆ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯಿತು; ಮತ್ತು ಇವರ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು

ಬಹಳವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು. ಗೊತ್ತಾದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಏಳುವುದು, ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನೇ ಮಾಡುವುದು, ಸಂಜೆಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆಟ ಮೊದಲಾದುವುಗಳು ಅವರ ತುಂಬು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹಾದಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟವು. ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಮಾಡಲೂ ಅವರಿಗೆ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಚಿಂತನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಳೆಯೂ ಮೊಳೆಯದಂತೆ ಬಹಳ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಅವರ ತಂದೆಯವರು ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಉತ್ತಮ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನು ಬೆಳೆದ ಪೈರು ರೋಗರಹಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ತಂದೆಯ ಶಿಸ್ತಿನ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದರು.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆ

ಪಡಶಾಲೆಯ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಸಂಬಂಧನಾರರು ತನ್ನ ಏಳನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮದರಾಸಿನ ಬ್ರಾಡ್‌ವೇಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿಂದು ಪ್ರಿಪರೇಟರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 1880 ರಿಂದ ಹಣವಂತರ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಸೇರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಬೊಂಬೆಯಾಟವು ನಡೆಯಿತು. ಅಂದು ಇಬ್ಬರು ಪರಂಗಿಯವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಡಿದು ಸಿಕ್ಕಾಬಟ್ಟಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಒಡೆದುಕೊಂಡುದನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರರು ನೋಡುವ ಸಂದರ್ಭವೇರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಕುಡಿತವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸತೊಡಗಿದರು. ನಂತರ ಅವರು ಮದ್ಯಪಾನ ನಿಷೇಧ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೂ ಮದ್ಯಪಾನವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಈ ಘಟನೆ ಪ್ರೇರಕವಾಯಿತು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಘಟನೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಪಾಠವಾಗಿಯೂ ಅನುಭವವಾಗಿಯೂ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಈ ಕುಡಿತದ ಘಟನೆಯು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮೇಲಿನ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬನು ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಕವಿಯ ಜೂಲಿಯಸ್‌ಸೀಜರ್ ನಾಟಕದಲ್ಲಿನ ಮಾರ್ಕ್ ಆಂಟೋಣಿ ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಗವನ್ನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಂತರ ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೂ ತಾವು ಅದೇ ರೀತಿ ನಟಿಸಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಸಕ್ತಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಆಸಕ್ತಿ ಮುಂದೆ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಬೇಕಾದ ಆಧಾರವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು.

1882ರ ನಂತರ ಕೀಳಾಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಗೋವಿಂದನಾಯ್ಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿ.ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರ ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರೀತಿ ದೊರೆಯಿತು. ಇದು ಅವರಿಗೆ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಲವಾದ ಆಧಾರವಾಯಿತು. ಈ ಶಾಲೆಯ ಕೊನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗಾಗಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಪದಕವನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೆ ತಾವೂ ಅಂತಹ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಎಂದು ಅರಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಛಲದ ಪ್ರೇರಣೆ 1885ರಲ್ಲಿ ಫಲ ತಂದಿತು. ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮ್ಮ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗಾಗಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಚಿನ್ನದಪದಕದ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದರು.

1887 ರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದು ಓದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಓದಿ 1893ರಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದರು. 1890 ರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿವಾಹವಾದರೂ ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರತರಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಹಾದಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಸಂಗದತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿದರು. ಮದರಾಸು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಇತಿಹಾಸ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗಾಗಿ 'ನಾರ್ತ್‌ಸಿಕ್' ಎಂಬ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

ನಂತರ ಕಾನೂನುತಜ್ಞರಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ಕಾನೂನು ವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಇಂತಹ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದ ಅವರ ತಂದೆಯವರು ಇಹಲೋಕವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. 1896ರಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಸುಂದರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಂಬ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯ ಬಳಿ ಅನುಭವ ಪಡೆದರು. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತು ವಾದಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಂತರ 1898ರಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕಾನೂನು ತಜ್ಞರಾಗಿ ನೊಂದಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ವಕೀಲ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಕಾನೂನು ತಜ್ಞರು

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮ್ಮ ಅಣ್ಣಂದಿರಾದ ಅಯ್ಯಾಸ್ವಾಮಿ ಮುದಲಿಯಾರರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಅವರ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ವಕೀಲ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರು ಹಲವಾರು ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ

ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡಿ ಜಯ ಪಡೆದರು. ಅವರಿಗೆ ಹಣವೂ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬರತೊಡಗಿದವು. ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರಾಸರಿ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಅವರ ತಿಂಗಳ ವರಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತಿ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಐಷಾರಾಮವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ವಕೀಲರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಸಂಬಂಧನಾರರ ಮನಸ್ಸು ನಾಟಕ ಕಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ತಿರುಗಿತ್ತು. ಅವರಂತೆಯೇ ಅಭಿಮಾನಿ ಮಿತ್ರ ವೃಂದದ ಸಹಕಾರದಿಂದ 1891ರ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಗುಣ ವಿಲಾಸ ಸಭೆ ಎಂಬ ನಾಟಕ ಕಂಪೆನಿಯೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. "ಆಂಧ್ರ ನಾಟಕ ಪಿತಾಮಹ" ಎಂದು ತುಂಬು ಗೌರವದಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಳ್ಳಾರಿ ವಿ. ಕೃಷ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರು ಎಂಬ ಕಾನೂನು ತಜ್ಞರು ಸಂಬಂಧನಾರರ ಉತ್ತಮ ಮಿತ್ರರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ನಾಟಕ ಕಲೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನಿತ್ತರು. ಕಾನೂನು ತಜ್ಞರಾಗಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ನಾಟಕವನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ತಳ್ಳಿಬಿಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವರ ಸಲಹೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಸಂಬಂಧನಾರರು ವಕೀಲರಾಗಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡೇ ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟು ದುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರು. ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಕಕ್ಷಿದಾರರು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9-30 ರಿಂದ ಸಂಜೆ 5 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಬಹಳ ವಿವರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದೆಂಬ ವೇಳಾ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನು ಮೀರಿ ಯಾರೂ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡಲು ಬರಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಜೆಯ ವೇಳೆ ನಾಟಕಗಳಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಸುಗುಣ ವಿಲಾಸ ಸಭೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಕಲೆಯ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನೂ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮೊದಲು ಕಕ್ಷಿದಾರರೊಂದಿಗೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಬಲಾಬಲಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸತ್ಯಾ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನ್ಯಾಯವಲ್ಲದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವರಮಾನವನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸದೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ವಾದ ಮಾಡಿ

ಉತ್ತಮವಾದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಪಡೆಯುವುದೇ ಹೆಮ್ಮೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು.

ನ್ಯಾಯವಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಹರಡಿದುದರಿಂದ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು ಸೋಲನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಪೇಕ್ಷಿಗಳಾಗಿದ್ದವರೇ ಅವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಾದ ಮಾಡಿ ಗೆದ್ದು ವರಮಾನವನ್ನು ಕೈತುಂಬಾ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿಯೂ ಒಂದಾದ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಬಿಡದೇ ಕೇಳಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೊರತರುವ ಜಾಣತನ ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕರತಲಾಮಲಕವಾಗಿತ್ತು. ಅಪರಾಧ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನೇ ಇವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಅನುಭವದಿಂದಾಗಿ ಮುಂದೆ ಆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭವಾಯಿತೆಂದು ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಸರ್ ಸಿ.ಪಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯರ್‌ರವರ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ 1924ರಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಸಣ್ಣ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಯಾದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ 51 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ತಾವು ನೀಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ತಪ್ಪಾಗಿರಕೂಡದು ಎಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ವಾದ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಶವಾಗಿ ಕೇಳಿ ನಂತರವೇ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತುಂಬು ಹೃದಯದ ಉತ್ತಮ ಜನರು ಸಣ್ಣ ತಪ್ಪಿಗೂ ಅಂಜಿ ಸರಿಯಾದುದನ್ನೇ ಮಾಡಲು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಅಂತಹ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಅವರು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೂ ನಿಷ್ಠೆಗೂ ಲೋಪವಾಗದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೆಸರನ್ನೂ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಸುಳ್ಳನ್ನು ನಿಜವನ್ನಾಗಿಸಿ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ತರ್ಕಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಕಾನೂನು ತಜ್ಞರಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಕಾಲ ಅದು. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಆ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿನಾಯಿತಿ ಆಗಿದ್ದರು. ಸತ್ಯವಾದುದನ್ನೇ ಸ್ಥಿರ ಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ತರ್ಕಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ

ಇದ್ದರು. ಈ ಗುಣದಿಂದಾಗಿ ಇವರು ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ಗೌರವದಿಂದ ಬದುಕಿದರು. ಸುಳ್ಳು ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ಇವರ ಹತ್ತಿರ ತರುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೇಲಿಯಂತೆ ಇದ್ದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು, ಆಶ್ರಯ ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ತಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಂಪರ್ಕಿಸತಕ್ಕ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ನಿಯಮಾವಳಿಯಂತೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಖಂಡಿತವಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ತಾವೂ ಸಹ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೇ ಕಡಿಮೆಯೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಮುಖದಲ್ಲಿ ಸರ್ವರೂ ಸಮಾನರು ಎಂಬ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಂಬಳ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೊಡನೆಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗೂ ನ್ಯಾಯ ನಿಯಮಾವಳಿಗೂ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರ ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರರಾದ ಸಿ. ರಂಗಾಡಿವೇಲು ಎಂಬುವರು ಇವರ ಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ವಕೀಲರಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಅವರ ಆಗಮನದಿಂದಾಗಿ ಅವರ ವೃತ್ತಿಯು ಇನ್ನೂ ಚುರುಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರ ಅಕಾಲ ಮರಣದಿಂದ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಸ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು.

ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಪದವಿಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ನಂತರ ಅವರು ಪುನಃ ಕಾನೂನುತಜ್ಞರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬಯಸಲಿಲ್ಲ. ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರರೂ ಇಷ್ಟ ಬಂಧುಗಳೂ ಅವರನ್ನು ಪುನಃ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ ಸಲಹೆ ಇತ್ತರು. ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ವರಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅವರು ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದರು. ಸಂಬಂಧನಾರರು ತೃಪ್ತಿಯ ಜೀವನವೇ ನಿಜವಾದ ಜೀವನವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆದು ವಕೀಲ ವೃತ್ತಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ ಹಾಕಿದರು.

ಅವರ ಮನಸ್ಸು ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ನಾಟಕಕ್ಕೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವರ ತೀರದ ಆಸೆಯಾಗಿತ್ತು. ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಪದವಿಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ನಾಟಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಸೇವೆಗಳು

ಸಂಬಂಧನಾರರ ವಂಶಸ್ಥರು ಶೈವಮತಾವಲಂಬಿಗಳು. ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿ

ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ದೇವರಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೈವಭಕ್ತಿಯು ಬೇರೂರಿತ್ತು. ದಿನಕಳೆದಂತೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಶೈವಸಿದ್ಧಾಂತದ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನವೂ ಬಿಡದೆ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಾಯಿಯು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ತತ್ವವಿಚಾರದಿಂದ ಹಲವಾರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತು.

ಅವರ ತಂದೆಯವರು ಮದರಾಸಿನ ಏಕಾಂಬರೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡ ಕಾಂಚಿಪುರದ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೂ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರೊಡನೆ ಆ ದೇವಾಲಯದ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ದೊರೆಯಿತು. ಶೈವಧರ್ಮದ ಆಚಾರ, ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು.

ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ತಂಜಾವೂರು, ಕಾಂಚೀಪುರಂ, ಮಧುರೈ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶವೂ ದೊರೆಯಿತು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿದರು. ಹಲವಾರು ಶಿಲ್ಪಿಗಳ ರಚನೆಗಳು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಮೈಗೂಡಿದವು.

ಸಂಬಂಧನಾರರು 1900ರಲ್ಲಿ ಮೈಲಾಪುರದ ಕಪಾಲೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ 24 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಅವರವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಗೌರವಭಾವನೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವಾಲಯದ ಪೂಜಾಸೇವೆಗಳು ಅಡೆತಡೆಗಳಿಲ್ಲದೇ ಮುಂದುವರಿದವು. ಇದು ಅವರ ಆಡಳಿತದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದರು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ಉತ್ಸವಾದಿಗಳೂ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದು ಇತರರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾದರು. ದೇವಾಲಯದ ಅಯವ್ಯಯಗಳನ್ನು ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳು ನೇರವಾಗಿ ತಾವೇ ವೆಚ್ಚ

ಮಾಡದಂತೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮುಖಾಂತರ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅದರ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಆದರ್ಶವಾದರು. ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗದವರೂ ಲಂಚ ರುಶುವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಕೈಯೊಡ್ಡದಂತೆ ಇದು ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಯಿತು. ಉಳಿದ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಿದರು.

ಇಬ್ಬರು ವೈಶ್ಯಭಕ್ತರ ಸಹಾಯದಿಂದ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ರಾಜಗೋಪುರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಆ ಕೊಠತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದರು. ತೆಪ್ಪಕೊಳದ ಸೋಪಾನಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕರಿಶಿಲೆಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಸಿ ದುರಸ್ತಿಗೊಳಿಸಿದರು. ದತ್ತಿ ದಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡನು. ರೂ. 108 ಕೊಟ್ಟವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸೋಪಾನದ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿಸಿದರು.

ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧನಾರರವರಿಗೆ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅಂಜದೇ ಪೂರ್ವಾಚಾರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಅವರು ಕಪಾಲೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಇರುವಾಗ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ರಾಜ್ಯಪಾಲರುಗಳು ಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮದರಾಸಿನ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಿಂದ ಸಂಬಂಧನಾರಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬಂದಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಅಮೆರಿಕನ್ನರು ದೇವಾಲಯದ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಬರುವರೆಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ತಕ್ಷಣ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಉತ್ತರ ಬರೆದು ಇಬ್ಬರು ಅಮೆರಿಕನ್ನರಿಗೂ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭದವರೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಲಾಗುವುದೆಂದೂ, ಅವರು ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳಿಲ್ಲದೇ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವು ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧನಾರರ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳಂತೆ ಆ ಇಬ್ಬರು ವಿದೇಶಿಯರೂ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದರು.

ಅಧಿಕಾರವು ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ದೇವರನ್ನೂ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಅರಿತಿದ್ದರು. ದೇವಾಲಯದ ವಾಹನಗಳು ಮೆರವಣಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಗೌರ್ರರ್ ಬಂದು ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಾಹನವು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಸಮೀಪಿಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು

ಸಂಬಂಧನಾರರು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದು ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಬಹುದೆಂದು ಸಲಹೆಯಿತ್ತರು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಮದರಾಸು ಪುರಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳಾಗಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೆರವಣಿಗೆಗಳು ಎದುರು ಬದುರು ಬಂದವು. ವಾಹನಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆಯಾಗಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಬೇರೆಯ ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಆದುದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಂದ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು.

ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೆ ಅಚಲವಾದ ದೈವ ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು. ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಾರವು ದೇವರ ಲೀಲೆಯೇ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ತಾವು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ ಶಿವಾಲಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಧರ್ಮಗಳ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿದೆ.

ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ

ಸಂಬಂಧನಾರರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಿತ ಪಕ್ಷ (Justice party) ಮುಖ್ಯವಾದ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ 1894 ರಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಭೆಯು ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಧಿವೇಶನ ಸೇರಿದಾಗ ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದರು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇವರು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ವಿವರಗಳು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ.

ನ್ಯಾಯಿತ ಪಕ್ಷದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಶ್ರಮಿಸಲು ಹಲವಾರು ಮಿತ್ರರು ಇವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಇವರು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಒಲವು ಇಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದರು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ "ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೆಲ್ಲವು ಅಳಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಬೇಕು. ಇಷ್ಟೊಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಇರುವವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಜಕೀಯ ಸಂಬಂಧ ಇರುವುದಾದರೆ ನಾಟಕ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗದು ಎಂದು ಅವರು ನಂಬಿದರು. ಅವರ ಮಿತ್ರರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಮತಾಂಧತೆಯನ್ನು ಅವರು ಖಂಡಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ "ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಎನ್ನುವುದು ಇರುವ ಜಾಗವು ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಮರೆಯಾಗಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾತುರರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೇವೆಗಳು.

ಸಂಬಂಧನಾರರ ಹಿರಿಮೆ ನಾಟಕ ರಂಗಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಯೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಮಾಡದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮದ್ಯಪಾನದಿಂದ ಏರ್ಪಡುವ ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ದುಡಿದರು. 1898ರಲ್ಲಿ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಮದ್ಯಪಾನವಿರೋಧ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಮದ್ಯಪಾನವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರು ಅವರ ಜೀವನಪರ್ಯಂತ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮದ್ಯವನ್ನೂ ಸೇವಿಸಿಕೂಡದು; ಎಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸಹೋದರ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಈ ಸಂಘದಲ್ಲಿ 64 ವರ್ಷ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮದ್ಯಪಾನ ನಿಷೇಧ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಸಾಧಾರಣ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರವು ರಚಿಸಿದ ಮದ್ಯಪಾನ ನಿಷೇಧ ಸಭೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಮಿಳುನಾಡು ಪೂರ್ತಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತು. ಮದ್ಯಪಾನದಿಂದಾಗುವ ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದರು. ಮದ್ಯಪಾನ ನಿಷೇಧ ಚಳುವಳಿಯ ನೇತೃತ್ವವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು.

ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ

ಹಲವಾರು ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ಸಂಬಂಧನಾರರು 1950ರ ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ ಅದರ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಮಗನಾದ ವರದರಾಜರವರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಹಲವಾರು ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಇರತೊಡಗಿದರು. ಆದರೂ ನಾಟಕರಂಗದೊಂದಿದ್ದ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ತಮಿಳು ಅಭಿಮಾನವನ್ನೂ ಅವರಿಂದ ಬಿಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಜನ್ಮಾಂತರದ ಸಂಬಂಧವೆಂದು ಅರಿತು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತೀರಿಸಬೇಕಾದ ಋಣವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು.

ವಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ಕ್ಷೀಣಿಸತೊಡಗಿತು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಬರವಣಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಯಿತು. ವೈದ್ಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದರೂ ದೃಷ್ಟಿ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರ ರಚನಾಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹಲವಾರು ಗ್ರಂಥಗಳ ರಚನೆಯನ್ನೂ ಅವರು ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. *ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ* (1952) *ಸಭಾಪತಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಚಿತ್ರ*(1954)*ದೀರ್ಘಾಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹಾರೋಗ್ಯ* (1956) *ತಮಿಳು ತಾಯಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಕಥೆ: ಎರಡು ಸಂಪುಟಗಳು*(1957) *ವಿವಿಧ ಬಳಿಯ ಹೂಗೊಂಚಲು* (1958) ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಇವರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಕ್ಷೀಣವಾದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆಯವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬರೆಸಿದ ಗ್ರಂಥಗಳು. ಅವರದು ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಜೀವನ. ಹಾಗಾಗಿ ರೋಗರುಜಿನಗಳು ಅವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ನಿಯಮ, ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡುವಿಕೆ ಅವರಿಗೆ ನೋವನ್ನೂ ಶೋಧನೆಯನ್ನೂ ಉಂಟು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ತುಂಬು ಜೀವನದಿಂದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ 1964 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 24 ರಂದು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಇಹಲೋಕದ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು.

ಸಾಧನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಸನ್ಮಾನ

ತಮ್ಮ ಅರ್ಹತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅವರ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಬೇಕಾದುದು ಇತರರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ನಾಟಕರಂಗಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಅದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಹಲವಾರು ಸನ್ಮಾನ ಸಮಾರಂಭಗಳು ನಡೆದವು. ಈ ಸನ್ಮಾನಗಳೂ ಬಹುಮಾನಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರವಾಗಿಯೂ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿಯೂ ದೊರೆತವು.

ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನೆಟರು ಒಂದುಗೂಡಿ ಅವರ ಎಂಬತ್ತೊಂದನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬವನ್ನು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸಿದರು. ಅವರ ಎಂಭತ್ತೆರಡನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬವನ್ನು ಮದರಾಸಿನ ಮಹಾನಗರಪಾಲಿಕೆಯವರು ಬಹಳ ಗೌರವದಿಂದ ಆಚರಿಸಿದರು. ನಂತರ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಏಶೇಷವಾಗಿ ದೊರೆಯಿತು.

1957 ನೇ ವರ್ಷ ಸರ್ಕಾರವು ನಡೆಸಿದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧನಾರವರಿಗೆ ಭಾರೀ ಬಳುವಳಿಯನ್ನು ಇತ್ತು ಗೌರವಿಸಿತು. ಪ್ರಾಂತೀಯ ಕಾಲೇಜು ಅವರ ಗೌರವಾರ್ಥ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಅವರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿತು. ಅಂತೆಯೇ ಪಶ್ಚಿಮಪುರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸತ್ಕಾರ ಸಮಾರಂಭವೊಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅವರ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದರು. ಸುಗುಣ ವಿಲಾಸ ಸಭೆ, ಪಾನ ನಿಷೇಧ ಸಂಘ, ಮೈಲಾಪುರ ದೇವಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗ, ನಟರ ಸಂಘ, ಮೊದಲಾದವುಗಳೂ ಅವರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಕೊಂಡಾಡಿದವು. ಹಲವಾರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಟಕ ಸಂಘಗಳೂ, ಸಮಿತಿಗಳೂ ಹಾರ ತುರಾಯಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದವು.

1959ನೇ ವರ್ಷ ಜನವರಿ 26ರಂದು ನಡೆದ ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ “ಪದ್ಮಭೂಷಣ” ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನಿತ್ತು ಗೌರವಿಸಿತು. ಇದು ತಮಿಳು ನಾಟಕದ ಕಲೆಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ನೀಡಿದ ಮಾರ್ಯಾದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ ‘ನಾಟಕ ಸಂಘ’ದ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿತು.

ಇವುಗಳಲ್ಲದೇ ಮದರಾಸಿನ ನಾಟ್ಯಸಂಘ, ಮದರಾಸಿನ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕ ಸಂಘ ಮೊದಲಾದವುಗಳೂ ಇವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದವು. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ನಂತರ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಊರಾದ ‘ಪಮಲ್’ ಎಂಬಲ್ಲಿ 1966 ರಲ್ಲಿ “ನಾಟಕದ ತಂದೆ ಪಮಲ್ ಸಂಬಂಧನಾರ್ ಸಮಾಜ ಕಲಾಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರ” ಎಂಬ ಸಂಘವು ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಂದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡಿತು.

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ವೇಳೆಗೆ ತಮಿಳು ನಾಟಕವು ಜೀರ್ಣಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಲುಪಿತ್ತು. ತಿಳಿವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವರು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಕಲೆಯ ಅನುಭವವೇ ಇಲ್ಲದವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸೇರಿ ಕ್ಷೀಣಿಸಿತು. ಅಂಥ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ತಮಿಳು ನಾಟಕವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನಗೊಳಿಸಿ ಗೌರವ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಪಮಲ್ ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಾಟಕ ರಂಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಹಲವಾರು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ನಾಟಕರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ತಮಿಳು ನಾಟಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೇ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟರು. ನಾಟಕರಂಗ ತಲೆ ಎತ್ತುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮಿಳು ನಾಟಕರಂಗಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಅವರನ್ನು 'ನಾಟಕದ ತಂದೆ' ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಗಳಿ ಸಂತೋಷಿಸಿದರು.

೨. ನಾಟಕ ಕರ್ತೃ

ತಮಿಳು ನಾಟಕದ ನೆಲೆ

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳು ಹಾಡುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಬೀದಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸಂಗೀತ ರೂಪಕಗಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಜನರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಬೀದಿ ನಾಟಕಗಳು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂತಹ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಗರದ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ವೇಳೆಗೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಂಗ್ಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಅಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಟಕಗಳು ತಮಿಳಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರವಾದವು. ಅವುಗಳು ಗದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಗದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ 1896 ರಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯರು ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಕವಿಯ *ಮರ್ಚೆಂಟ್ ಆಫ್ ವೆನಿಸ್* ನಾಟಕವನ್ನು *ವೆನಿಸ್ ವಣಿಗನ್* ಎಂದು ತಮಿಳಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದರು. 1877ರಲ್ಲಿ ದಿಂಡಿವನಂ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ರಾಜುರವರು ಗದ್ಯಪದ್ಯ ರೂಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ *ಪ್ರತಾಪ ಚಂದ್ರ ವಿಲಾಸ* ಎಂಬ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದರು.

ನಾಟಕ ರಂಗಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಯೊಂದು ಗುಪ್ತಚೇತನವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ವಿದೇಶೀಯರು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರು. ವಿಲಿಯಂ ಮತ್ತು ವಿಲ್ಸನ್ ಎಂಬುವವರು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಅಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದರು. ತಮಿಳು ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಇಂತಹ ಕೃತಿಗಳು ಬಹಳ ಹಿಡಿಸಿದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ತಮಿಳಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದರು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ನಾಟಕಗಳ ಆಧ್ಯಯನದಿಂದಲೂ, ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳ ರಚನಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಆಕರ್ಷಿತರಾದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಲವಾರು ನಾಟಕಕರ್ತರು ಆಶಿಸಿದರು. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಥ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಜನ ಮೆಚ್ಚುವಂತಾಯಿತು.

ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರರು ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು 1891 ರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ 'ಸುಗುಣ ವಿಲಾಸ ಸಭಾ' ಎಂಬ ನಾಟಕ ಮಂದಿರವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು; ಹೊಸ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕರಾದರು. ಇದೇ ವರ್ಷ ಪಾರಸಿ ನಾಟಕವೊಂದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಪುಷ್ಪವಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಗದ್ಯ ರೂಪಕವೊಂದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಇದು ನಾಟಕಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಹಿಡಿಸಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇಂತಹ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರೆದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಸಾಹ ಅಧಿಕವಾಯಿತು.

ಸಂಬಂಧನಾರರು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಆ ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ಏರ್ಪಡುವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕೆಂದೂ ಆಶಿಸಿದರು.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪುರಾಣದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನಾಟಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸಲು ಆ ಕಾಲದ ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ನಂಬಲಾಗದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕೀಳು ದರ್ಜೆಯದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪವಲ್ಲಿ, ಮೆಯ್‌ಕಾದಲ್, ಇರುನನ್ದಲ್ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ರಾಜರಾಣಿ ಕಥೆಗಳ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದರು.

ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಆಧರಿಸಿ ಯಯಾತಿ, ದಾನಶೂರ ಕರ್ಣ, ವಲ್ಲಭನಮ್, ಸಿರುಶ್ಲೋಡನ್ ಮೊದಲಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅಂದು ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದ ನೀತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾಟಕಗಳಾಗಿ ಬರೆದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಇವರ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸ್ವಾಗತ ಪಡೆಯಿತು. ಆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಉತ್ತೇಜಿತರಾದ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಜನತೆಗೆ ರುಚಿಸುವಂತೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬರೆದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು.

ಹೊಸ ಹೊಸ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಬರೆಯಲು ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಸಮಾಜದ ತೊಡಕು ಹಾಗೂ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಆಧರಿಸಿ ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಮೊದಲು ಅದರ ಅಗತ್ಯವನ್ನೂ, ಅದರಿಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನವು ಫಲ ನೀಡಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸಂಬಂಧನಾರರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯೂ ಅವರ ಸರಳ ಬರವಣಿಗೆಗಳೂ ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ದಾರಿಯಾಯಿತು. ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೇ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಬೇಸರವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು ಯಶಸ್ವಿಯೂ

117249
10/2/04

ಆದರು. ನಾಟಕಗಳು ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಾಗ ಜನತೆಯಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು.

ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅವರ ಹೊಸ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರವಾಹ ಹೆಚ್ಚತೊಡಗಿತು. ಅವರ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಭಾವನೆಗಳೂ ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ ರೂಪುಗೊಂಡವು. ಇದರಿಂದ ತಮಿಳು ನಾಟಕ ಕಲೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಹಾಯವಾಯಿತು. 1891 ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ 18ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪವಲ್ಲಿ ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆದ ದಿನದಿಂದ 1958 ರಲ್ಲಿ ಪತ್ನೀ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಮನೆಯವಿಯೆ ಶೇರನ್ನಡುತ್ತಲ್ ಎಂಬ ತಮ್ಮ 94 ನೆಯ ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆಯುವವರೆವಿಗೆ ಅವರು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೇ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು.

ನಾಟಕ ರಚನೆಗಳು

ಸಂಬಂಧನಾರರು ಬರೆದ ನಾಟಕಗಳ ಕಾಲವನ್ನೂ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನೂ ಈಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸೋಣ. ಇದರಿಂದ ತಮಿಳು ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹೇಗೆ ಶ್ರೀಮಂತವಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಅವರ 94 ನಾಟಕಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

1. ಪುಷ್ಪವಲ್ಲಿ (1891)
2. ಸತ್ಯಪ್ರೇಮ (1892)
3. ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರುಗಳು ಅಥವಾ ಲೀಲಾವತಿ ಸುಲೋಚನ (1893)
4. ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ (1894)
5. ಯಯಾತಿ (1895)
6. ಮನೋಹರನ್ (1895)
7. ಸಾರಂಗಧರನ್ (1896)
8. ಇಬ್ಬರು ಮಿತ್ರರು (1896)
9. ಹಗಲು ಬಿತ್ತಿದುದು ಕುಯ್ಯಲು (1897)
10. ರತ್ನಾವಳಿ (1897)
11. ಶತ್ರುಜಿತ್ (1897)

12. ಗಾಲವ ಯುಷಿ (1899)
13. ಉತ್ತಮ ಕುಲದ ದೇವರು (1899)
14. ಕಂಡು ಹಿಡಿದುದು (1899)
15. ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ (1901)
16. ಬಯಸಿದಂತೆಯೇ (1902)
17. ಪ್ರೀತಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು (1902)
18. ಹೆಂಗಸು ಪಿಶಾಚಿಯಲ್ಲ (1903)
19. ವಾಣಿಪುರದ ವ್ಯಾಪಾರಿ (1903)
20. ಅಮಲಾದಿತ್ಯ (1906)
21. ಸಭಾಪತಿ - ಭಾಗ (1906)
22. ಸಭಾಪತಿ ತುಣುಕುಗಳು (1907)
23. ಸಿಂಹನಾದ (1907)
24. ಬೇತಾಳ ಪ್ರಪಂಚ (1907)
25. ಮಹಾಪತಿ (1909)
26. ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು (1910)
27. ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ (1910)
28. ಕೋನೇರಿ ರಾಜಕುಮಾರ (1910)
29. ಕಿರು ಸೇವಕ (1913)
30. ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಳ (1913)
31. ರಾಜಪುತ್ರ ವೀರ (1914)
32. ಸಭಾಪತಿ - ಭಾಗ (1915)
33. ವಿಜಯರಂಗ (1916)
34. ಊರ್ವಶಿ ಶಪಥ (1917)
35. ಬುದ್ಧಾವತಾರ (1918)
36. ವಳ್ಳಿಯ ಮನಸ್ಸು (1921)

37. ಸಭಾಪತಿ - ಭಾಗ (1923)
38. ಚಂದ್ರಗಿರಿ (1923)
39. ಸಭಾಪತಿ - ಭಾಗ (1925)
40. ದಾಸಿ ಹೆಂಗಸು (1928)
41. ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದವನು (1928)
42. ಸರ್ಜನ್ ಜನರಲ್ ಕೊಟ್ಟ ಔಷಧಿ (1928)
43. ವಿಶುವಿನ ಹೆಂಡತಿ (1928)
44. ಅಡ್ಡಗೋಡೆಯ ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ (1928)
45. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿಯೂ (1928)
46. ವಿಪರೀತ ತೀರ್ಮಾನ (1928)
47. ಸುಲ್ತಾನ್ ಪೇಟೆ ಸಭೆ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ (1928)
48. ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಸೂಚನೆ (1928)
49. ಎರಡು ಆತ್ಮಗಳು (1928)
50. ಶಾಕುಂತಲ (1929)
51. ಸುಭದ್ರಾ ಅರ್ಜುನ (1929)
52. ವಿಕ್ರಮ ಊರ್ವಶಿ (1929)
53. ಮಾಳವಿ ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರ (1929)
54. ದಾನ ಶೂರ ಕರ್ಣ (1930)
55. ಸಹದೇವನ ತಂತ್ರ (1930)
56. ನಿಜವಾದ ಸಹೋದರರುಗಳು (1930)
57. ಕಾಳಪ್ಪನ ಕಳ್ಳತನ (1931)
58. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಶೂದ್ರನೂ (1933)
59. ಉತ್ತಮ ಪತ್ನಿ (1934)
60. ಗುರುಪುತ್ರಿ (1934)
61. ವೈಕುಂಠ ವೈದ್ಯರು (1934)

62. ಸತಿ ಸುಲೋಚನ (1934)
63. ನಲ್ಲ ತಂಗಾಳ್ (1936)
64. ಮೋಸಹೋದ ಇಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರು (1937)
65. ಸಭಾಪತಿ - ಭಾಗ (1937)
66. ಸೋಮಾರಿ ಶಕುನ ನೋಡುವುದು (1937)
67. ನೋಡಿದುದೇ ಪ್ರೇಮ (1937)
68. ಕಳ್ಳರಿಗೂ ಶಾಸನ (1937)
69. ಮನಫ್ರನ ವನ (1937)
70. ಸ್ತ್ರೀ ರಾಜ್ಯ (1938)
71. ಸತ್ತವರನ್ನು ಪಡೆದುದು (1940)
72. ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ನಾಟಕ ಸಭೆ (1940)
73. ಸಂಗೀತದ ಹುಚ್ಚು (1940)
74. ಇಬ್ಬರೂ ಕಳ್ಳರುಗಳೇ (1941)
75. ಗಣಪತಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ (1941)
76. ಪಾಟಲೀಪುತ್ರದ ಸಂಗೀತಗಾರರು (1941)
77. ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ ಬಾಲಕ (1941)
78. ಬೇಕಾದುದು ಬೇಡವಾದುದು (1941)
79. ಅಲವೀರ (1941)
80. ಹುಟ್ಟಿದ ಊರು (1941)
81. ಜಮೀನುದಾರರ ಆಗಮನ (1941)
82. ಸ್ತ್ರೀ ಸಾಹಸ (1941)
83. ಸಭಾಪತಿ ಜಮೀನುದಾರ (1945)
84. ಗೃಹಾಡಳಿತ (1945)
85. ಸತಿಶಕ್ತಿ (1946)
86. ಕಲೆಯೋ ಕಾಮವೋ (1946)

87. ಭಾರತೀಯನೂ ಹಿಟ್ಟರನೂ (1947)

88. ಕಿಡಿಯ ಕಿರು ಅನಾಹುತ (1947)

89. ದೀಪಾವಳಿಯ ಸಾಲು (1947)

90. ದ್ವಿಭಾಷಿ ಸಭಾಪತಿ (1947)

91. ಗೃಹಸ್ತನೂ ಸನ್ಯಾಸಿಯೂ (1953)

92. ಸಭಾಪತಿ ಸಿನಿಮಾ (1956)

93. ನಾನು ಅಪರಾಧಿ (1956)

94. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಆರಿಸುವುದು (1958)

ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಹಲವಾರು ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು ನಮಗೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ನಾಟಕವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಮುಂದುವರಿದು ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮಧ್ಯ ಕಾಲವು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳ ರಚನೆಯೇ ಇಲ್ಲದಾಗಿದೆ. 1928, 1941 ರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ನಾಟಕಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಏಕಾಂಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ. ಇಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ನಾಟಕಗಳು ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಂಗಮಂದಿರವನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಅವರ ಮೇಲೆ ಗಾಢವಾಗಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ಜನತೆ ಬಯಸುವ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ನೆರವಾಯಿತು.

ಹಲವಾರು ಬಗೆಯ ನಾಟಕಗಳು

ಸಂಬಂಧನಾರರ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಹಲವಾರು ಬಗೆಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಅವರು ತಾವು ಪಡೆದಿದ್ದ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದ ಆಧಾರದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬಗೆಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ಬಗೆಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ಬರೆದರು. ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳ ನಾಟಕಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಅವುಗಳ ಧಾಟಿ, ರಚನಾಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿತು, ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತಮ ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರು. ಇಂತಹ ಉತ್ತಮ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಅಂಗ್ಲಭಾಷೆ ತುಂಬಾ ನೆರವಾಯಿತು.

ಅವರ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಹಲವಾರು ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಗದ್ಯ ನಾಟಕಗಳು, ಪದ್ಯ ನಾಟಕಗಳು

ಮತ್ತು ಮಿಶ್ರ ನಾಟಕಗಳು ಎನ್ನಬಹುದು. ನಾಟಕದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಸುಖಾಂತಗಳು, ದುಃಖಾಂತಗಳು ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದ್ಧತಿ. ಸಂಬಂಧನಾರರ ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ತತ್ವಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಂಗಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದೇ ಉತ್ತಮವಾದುದೆಂದು ನಾಟಕ ವಿಮರ್ಶಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಗಂಭೀರ ಸುಖಾಂತಗಳು

ನಾಟಕಗಳು ಸುಖಾಂತಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಕಥಾನಾಯಕನೂ, ಕಥಾನಾಯಕಿಯೂ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಅನುಭವಿಸುವ ಯಾತನೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಅವರು ಹಲವಾರು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಜೀವನದ ಜಂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ತೊಳಲಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಂಬಂಧನಾರರ ಖಳನಾಯಕರು ಸಮಾಜದ ನ್ಯಾಯ ನೀತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದು ಉತ್ತಮರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುವ ಗುಣವನ್ನು ಪಡೆದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪುಷ್ಪವಲ್ಲಿ, ಮೆರ್ಯಾಕಾದಲ್, ಇರು ಸಹೋದರಿಗಳ್, ಮನೋಹರನ್, ನರ್ಕುಲ ದೈವಂ, ಪೇಯಲ್ಲ ಪೆಣ್ಣೆ ಮೊದಲಾದ ನಾಟಕಗಳು ಗಂಭೀರ ಸುಖಾಂತಗಳ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ದುಃಖಾಂತದ ಕಡೆಗೇ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತವೆ. ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ರೋಮಾಂಚನವಾಗಿ ನಾಟಕ ಬೀರುವ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಭಾವ ಅವರ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕಳಶವಿಡುತ್ತದೆ.

ಪುಷ್ಪವಲ್ಲಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನೂ ನಾಯಕಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನೆರವೇರದಂತೆ ಹಲವಾರು ತಡೆಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಟಕದ ನಾಯಕಿ ಭಾನುಮತಿಯ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಹಿರಿಮೆಯಿಂದಾಗಿ ನಾಯಕನು ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಯೂ, ಸುಖಾಂತವಾಗಿಯೂ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. **ಮೆರ್ಯಾಕಾದಲ್** ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೇ ಅವನು ಬಯಸಿದ ಬಯಕೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಾಟಕವು ದುಃಖಾಂತದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಸುಖಾಂತವಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇರು ಸಹೋದರಿಗಳ್ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ಸುಲೋಚನಾಳಿಗೆ ಹಿರಿಯಳಾದ ಲೀಲಾವತಿ ವಿರೋಧಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಮತ್ತರದಿಂದಾಗಿ ಅದು ವಂಚನೆಯಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಉತ್ತಮರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಾಟಕ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ನಾಯಕನ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ

ಪಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದಾಗಿ ನಾಟಕ ಸುಖಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಆನಂದ ತರುತ್ತದೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾದ ಮತ್ತೊಂದು ನಾಟಕ ಮನೋಹರ. ರಾಜಕುಮಾರ ಮನೋಹರನೂ ಅವನ ತಾಯಿಯಾದ ಮಹಾರಾಣಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯೂ ವಂಚಕಳಾದ ವಸಂತ ಸೇನೆಯೂ ತರೆಯ ಮರೆಯ ಹಿಂದೆ ನಡೆಸುವ ವಂಚನೆಗಳಿಗೂ, ಕುತಂತ್ರಗಳಿಗೂ ತುತ್ತಾಗಿ ಪಡುವ ಶ್ರಮ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮೂಕವಿಸ್ಮಿತರಾಗುವಂತೆ ಕಥಾಪ್ರವಾಹ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಘಟನೆ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದು ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ವಿಸ್ಮಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಪದ್ಮಾವತಿ ತನ್ನ ಪತಿಯಿಂದಲೇ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ ಎಂದು ಸಂದೇಹ ಪಡುವಂತೆ ಕಥೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯೇ ಮಗನಿಗೆ ಮರಣದಂದನೆ ವಿಧಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಅನುವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಉತ್ತಮರಾದವರು ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಕುತಂತ್ರಿಗಳ ತಂತ್ರ ಫಲಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತ್ಯ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕುತಂತ್ರಿಗಳ ನಾಟಕ ಬಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ. ದುಃಖಾಂತದ ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಾಟಕವು ಸುಖಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ.

ನರ್ಕುಲ ದೈವಂ ದೇವರ ವರವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೆಣೆದ ನಾಟಕ. ಪೇಯಲ್ ಪೆಣ್ಣೆಯೇ ಎಂಬುದು ಪ್ರೇತ ಭೂತಗಳ ಭಯದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವ ಯಾತನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು. ಈ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಸಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತೊಡಗುತ್ತಾಳೆ, ಅವಳು ಹೇಗೆ ತನಗಾಗದವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ, ಅದರಿಂದಾಗುವ ತೊಂದರೆಗಳು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ರಸವತ್ತಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದ ವಾತಾವರಣ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಹರ್ಷಚಿತ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ನಾಟಕಗಳು ಅವರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೊದಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ ನಾಟಕಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ದುಷ್ಟತನ ಒಳ್ಳೆಯದರ ಮುಂದೆ ಮಣಿಯಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತತ್ವ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಅಂದಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದ ತತ್ವಗಳನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕಲ್ಪನಾ ಮೂಸೆಯಿಂದ ಹೊರತೆಗೆದ ಚಿಂತನಾ ಮುತ್ತುಗಳಾಗಿವೆ. ಇಂತಹ ನಾಟಕಗಳು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯದಿಂದ ಕೊನೆಯ ದೃಶ್ಯದವರೆಗೆ ತಲ್ಲಿನ ರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನಂತರ ನಾಟಕಕಾರನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಚಿನ್ನಾಗಿ ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ತಿಳಿಹಾಸ್ಯ ನಾಟಕಗಳು

ನಾಟಕಗಳು ಹಾಸ್ಯಮಯವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ನಗೆಗಡಲಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ತಿಳಿಹಾಸ್ಯ ನಾಟಕಗಳೆಂದು ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಗಂಭೀರವಾದ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ ಲಘುಹಾಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜೀವನದ ನಿತ್ಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರುವುದನ್ನು ಇಂತಹ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದುರ್ಘಟನೆಗಳು, ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಖಾಂತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಹಲವಾರು ಬಗೆಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹಲವಾರು ಬಗೆಯ ಹಾಸ್ಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಧಾನ ನಾಟಕಗಳು ಅಥವಾ ನಗೆ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಥೆಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕಡಿಮೆ. ನಾಟಕ ಪೂರಾ ಹಾಸ್ಯ ತುಂಬಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ನಗೆಗಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ. ಸಂಬಂಧನಾರರು **ಸತಿಶಕ್ತಿ, ವೈಕುಂಠ ವೈದ್ಯರು, ಸಂಗೀತದ ಹುಟ್ಟು, ಸೋಮಾರಿ ಶಕುನ ನೋಡುವುದು, ಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯಂ** ಮೊದಲಾದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಹಾಸ್ಯ ತುಂಬಿದ ನಾಟಕಗಳಾಗಿಯೇ ಬರೆದರು. ಇಂತಹ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಅನುಭವಕ್ಕಿಂತಲೂ ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸುವಾಗ ನೋಡಿದರೇ ಚೆಂದ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಾಣುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಕ್ಕು ನಲಿಯುವುದೇ ಮುಖ್ಯ.

ಸತಿಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುರಿ ಕಾಯುವನೊಬ್ಬನನ್ನು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಗುಲಾಮನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡುದನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಿರಾಡಂಬರ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವ ಅವರು ಮಾಡುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತಪ್ಪುಗಳು, ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಮನ ಮುಟ್ಟುಸಂತೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ನಗೆಗಡಲಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. **ವೈಕುಂಠ ವೈದಿಯರ್** ಎಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಅನುಭವವೇ ಇಲ್ಲದ ವೈದ್ಯರೊಬ್ಬರು ಔಷಧಿ ಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಅವರು ಅನುಭವಿಸುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ನಕ್ಕು ನಲಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. **ಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ** ಹೆಂಡತಿಗೆ ಅಂಜಿ ನಡೆಯುವ ಗಂಡನೊಬ್ಬನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿ ವೀಕ್ಷಕರು ನಾಟಕ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ನಗುತ್ತಲೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಧಾನವಾದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಉನ್ನತ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡುವವರಿಗೆ ಬೇಸರ ಕಳೆದು ಸ್ವಲ್ಪ ನಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಕೂಡಿದುದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಇಂತಹ ನಾಟಕಗಳು ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಅದು ಅಧಿಕವಾಗುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಕೆಲವು ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಧಾನ

ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿರೋಧಾಭಾಸದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯದು. ಇವು ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಹಾಸ್ಯದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವಂಥವು. ದೋಷಗಳು ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಾಗ ಅವು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಈಟಿಯಂತೆ ಇರಿಯದೆ ಹಿತವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾಟುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಅತಾವಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾಟಕ ರಚನಾ ಚತುರತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಶಲರಾದವರು ಮಾತ್ರ ಇಂತಹ ಯಶಸ್ವೀ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬಲ್ಲರು.

ಸಂಬಂಧನಾರರು ಬರೆದಿರುವ ಸಭಾಪತಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಾಟಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ಉತ್ತಮ ವಿರೋಧಾಭಾಸ ನಾಟಕಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಸಭಾಪತಿ ದ್ವಿಭಾಷಿ ಎಂಬ ಚಿಕ್ಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗ್ಲ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರುಗಳು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ಅಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಏರ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹಾಸ್ಯರೂಪಕವಾಗಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ತಿಳಿದಿರುವ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವುದು ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯವು ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ತಪ್ಪುಗಳು ತಪ್ಪಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿರೋಧಾಭಾಸ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಯುವಕರು ಸುಳ್ಳು ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆಯಲೋಸುಗ ಹಣವನ್ನೂ ಕಾಲವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಗೆ ವ್ಯಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಭಾಪತಿ ನಾಟಕ ಒಂದರಲ್ಲಿಯೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ದುಃಸ್ಥಿತಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅರಿವು ಇಲ್ಲದ ಹಣವಂತರ ಕೀಳು ಸ್ಥಿತಿ, ಸಿನಿಮಾ ನಟರುಗಳ ಅಹಂಕಾರ, ಮೋಸಗಾರರ ಪೀಕಲಾಟ, ಹಣಕ್ಕೂ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೂ ಅಂಜಿ ನಡೆಯುವ ಅಬಲೆಯರ ಜೀವನ, ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಮರೆಸುವ ಸುಳ್ಳು ನಡತೆಗಳು ಮೊದಲಾದ ಹಲವಾರು ದೋಷಗಳನ್ನೂ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ರೀತಿಯ ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಹಾಸ್ಯದ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಖಂಡನೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜೀವನವನ್ನೂ, ಮಾನವನ ಮಾನಸಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತವರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಇಂತಹ ವಿರೋಧಾಭಾಸ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮನರಂಜಿಸುವಂತೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆನಂದವನ್ನು ಸವಿಯುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಚಿಂತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಈ ನಾಟಕಗಳು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಗುಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸಂಬಂಧನಾರರ ನಾಟಕಗಳು ಜಯಭೇರಿ ಹೊಡೆದಿವೆ.

ವಿಡಂಬನೆಗಳು

ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದನ್ನು ವಿಡಂಬನೆಗಳೆನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ನಾಟಕವನ್ನು ಚಂದ್ರಹರಿ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನು ಸತ್ಯವನ್ನಲ್ಲದೇ ಬೇರೆಯದನ್ನು ನುಡಿಯದವನು. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವಿಡಂಬನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕನಾದ ಚಂದ್ರಹರಿಯು ಸುಳ್ಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ದೃಶ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಚಂದ್ರಹರಿಯಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯಗಳು ಬದಲಾಗಿವೆ. ನಾಟಕದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನ ಸಭೆಯು ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು. ಆದರೆ ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ಯಮಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮುನಿ ವಸಿಷ್ಠರೂ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರೂ ಚಂದ್ರಹರಿಯು ಸತ್ಯ ನುಡಿಯಬಹುದೋ, ನುಡಿಯದಿರಬಹುದೋ ಎಂಬ ಪೈಪೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇಣಸುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಚಂದ್ರಹರಿಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕಾಶಿಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ನಾಟಕವು ಹೂಮಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾದರೆ ಚಂದ್ರಹರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕವು ಶಾಪ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪಮಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಡಂಬನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಹೆಸರುಗಳೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನು ಚಂದ್ರಹರಿಯಾಗಿಯೂ, ಚಂದ್ರಮತಿಯು ಮತಿಚಂದ್ರೆಯಾಗಿಯೂ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಮಿತ್ರವಿಶ್ವನಾಗಿಯೂ, ನಕ್ಷತ್ರೇಶನು ಈಗ ನಕ್ಷತ್ರನಾಗಿಯೂ, ವೀರಬಾಹುವು ಬಾಹುವೀರನಾಗಿಯೂ ಹಿಂದು ಮುಂದಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿ ವಿಡಂಬನೆಯ ಮಾದರಿಗೆ ಇದು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.

ಇಂತಹ ವಿಡಂಬನೆಗಳು ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಮಾದರಿಗಳು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಚಂದ್ರಹರಿಯನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದಾಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಇದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದೊರಕಿತು.

ದುಃಖಾಂತಗಳು

ಭಾರತದ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ದುಃಖಾಂತಗಳ ರಚನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಿದವರು ಅದರಂತೆ ತಾವೂ ಸಹ ದುಃಖಾಂತಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ರಚನೆಗಳನ್ನು

ಸ್ವಾಗತಿಸಲಿಲ್ಲ. ರಚಿಸಿದವರನ್ನು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮುರಿದವರೆಂದು ತಿಳಿದರು. ಇಂತಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೇ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಮಂದಿ ಸಾಹಿತಿಗಳು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ದುಃಖಾಂತಗಳಾಗಿ ಬರೆಯಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಹಾಗೆ ಮುಂದೆ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹೆಸರು ಪಡೆದರು.

ಇವರು 1894 ರಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ ಎಂಬ ದುಃಖಾಂತವನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಜನರು ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದರು. ಜನರು ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರೇ ಹೊರತು ವಿರೋಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ತಮಿಳರು ದುಃಖಾಂತಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆದವರೆಂದು ತೋರಿಸಿತು. ಇಬ್ಬರು ಮಿತ್ರರು, ನಿಜವಾದ ಸಹೋದರ, ರಾಜಪುತ್ರವೀರ, ಸಾರಂಗಧರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ದುಃಖಾಂತಗಳಾಗಿ ಬರೆದು ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು.

ಸಂಬಂಧನಾರರ ಮೊದಲ ದುಃಖಾಂತವಾದ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ ದುಃಖ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ದೃಶ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಹ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಆಡಳಿತವನ್ನು ಅಣ್ಣನಿಂದ ಅನ್ಯಾಯವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೋಚಿಕೊಂಡ ಶಾರ್ಯಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಪದವಿಯನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪುನಃ ಪುನಃ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ ಶೌರಿಮಣಿಯಮ್ಮನನ್ನು ಮಗನಾದ ಬಾಲಸೂರ್ಯನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಸಹಿಸಲಾಗದ ದೃಶ್ಯವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ರಕ್ತವನ್ನು ಹರಿಸುವ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ, ಎದೆ ನಡುಗಿಸುವ ದೃಶ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ದುಃಖವನ್ನು ತರುತ್ತವೆ. ಲೇಖಕರು ನೋವನ್ನೂ ಸಂಕಟವನ್ನೂ ತರುವ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದರಂತೆ ರೂಪಿಸಿ ನಾಟಕವನ್ನು ಭಯ ಮತ್ತು ದುಃಖದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾಟಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು ದುಃಖಾಂತವಾಗಿ ಮುಗಿದರೂ ದುಃಖದ ಅಳತೆಯನ್ನು ಅಳೆದು ನೀಡುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ರೀತಿನೀತಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ದೃಶ್ಯಗಳು ರಚನೆಗೊಂಡಿವೆ. ಅಂತರಂಗದ ತತ್ವಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಧ್ವಂಧವಾಗಿಯೂ, ಹೊರಘಟನೆಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿಯೂ ಏರ್ಪಟ್ಟು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ದುಃಖದ ಭಾವವು ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಾಗಿರುವ ಸತ್ಯವತಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ದೃಶ್ಯ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಕ್ತ ಚೆಲ್ಲುವುದನ್ನೂ ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಸುವುದನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ನಿಜವಾದ ಸಹೋದರರು ಎಂಬ ನಾಟಕವು ನಾಯಕನು ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನಿಂದ ದುಃಖದ ಅಂತಿಮ ಘಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾನೆ. ಕುಡಿತ ಅವನನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ಹಾಳು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಪರಿತಾಪ ತರುವ ಪಾತ್ರವಾಗಿ ಅವನ ತಮ್ಮ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡುವವರ ಹೃದಯವು ದುಃಖಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಡಿದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ನೆನೆದು ವ್ಯಸನ ಪಡುವುದರಿಂದ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದೇ ನಾಟಕದ ನಾಯಕನು ಸಾವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ರಾಜಪುತ್ರ ವೀರ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಆಧಾರದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಒಂದು ನಾಟಕ. ನಾಟಕದ ನಾಯಕನು ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮಾತೃಭೂಮಿಗಾಗಿ ಒಂದು ವೀರ ಹೋರಾಟವನ್ನೇ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ವೀರ ಮರಣದಿಂದ ಈ ನಾಟಕವು ದುಃಖಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಜನರಂಜಿತವಾದ ದೃಶ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೋರಾಡಿ ಮರಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ನಾಯಕನ ಸಾಹಸ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ತರುವ ನಾಟಕದ ದವಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತದೆ.

ಸಾರಂಗಧರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು ನಾಟಕವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದರೂ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದುಃಖವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಪ್ರಪಂಚದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ ದೃಶ್ಯಾವಳಿಗಳನ್ನು ನಾಟಕಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣೆದಿದ್ದಾರೆ. ದುಃಖವು ಅಂತರಾಳವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು ಚಿಂತನಶೀಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರ ದುಃಖಾಂತ ನಾಟಕಗಳು ಕಡಿಮೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜವಾದುದೇ. ಅವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ದುಃಖಾಂತಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಅಪರಾಧವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದು ಅವರ ವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿದೆ. ಇವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹಲವಾರು ಲೇಖಕರು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯತೊಡಗಿದರು. ದುಃಖಾಂತ ನಾಟಕಗಳ ಜನಕರೆಂದು ಸಂಬಂಧನಾರರನ್ನು ಕರೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸ ನಾಟಕಗಳು

ಪುರಾಣಗಳಿಂದಲೂ ಇತಿಹಾಸಗಳಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾಟಕದ ರೂಪವನ್ನಿತ್ತು ಅಭಿನಯಿಸುವುದು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂತಹ ಕಥೆಗಳು ಜನರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ

ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು ಎಂದು ಜನರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಜನರು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸಗಳಿಂದ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಅತಿಶಯವಾದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಲೇಖಕರನ್ನು ಜನರು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ನಾಟಕಕಾರರು ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರ್ ತಮ್ಮ ನಾಟಕ ಬದುಕಿನ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಯಾತಿ, ದಾನಶೂರ ಕರ್ಣ, ಗಾಲವ ಋಷಿ, ವಲ್ಮೀಕಿ ಮನಸ್ಸು, ಕಿರಿಯ ಸೇವಕ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ, ಸತಿ ಅನಸೂಯ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವು ನಾಟಕಗಳು ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೆದ ರಚನೆಗಳಾಗಿವೆ. ನಂಬಲಸಾಧ್ಯವಾದುದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕದಿರುವುದು ಇವರ ವಿಶೇಷ.

ಪುರಾಣಗಳು ಯಾವ ತತ್ವಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಅಶಿಸುತ್ವವೆಯೋ ಅಂತಹ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಪ್ಪದೇ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೈವಭಕ್ತಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಅವರ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಒಳಿತನ್ನು ಗೌರವದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಧರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಸುವುದು ಅವರ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ. ಯಯಾತಿಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ತಂದೆಯವರ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ದಾನಶೂರ ಕರ್ಣನಲ್ಲಿ ದಾನ ಕೊಡುವ ಸ್ವಭಾವದ ನಡತೆಯನ್ನೂ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾದ ದೈವಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಬಯಕೆ.

ಮಹೋನ್ನತ ಕಥಾ ನಾಟಕಗಳು

ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳು ಜನರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ತೀರ್ಮಾನದ ಕಥೆಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನಾಟಕ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಯಸುವುದು ಅತಿಶಯವಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಕಥೆಗಳು ದೇಶದ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ, ಶಾರಂಗಧರ, ನಲ್ಲ ತಂಗಾಳ್ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತಮ ತೀರ್ಮಾನದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿಯುವ ಸತ್ಯಸಂಧನು. ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಆತನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳಲಸಾಧ್ಯವಾದ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವು ಜಯಪಡೆದು ಕಳೆದುಹೋದ ಜೀವನವನ್ನು

ಪುನಃ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮಾನವನು ಗಳಿಸಲಾಶಿಸುವ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು ಸತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಹಿರಿಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯದು. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ಸತ್ಯಸಂಧತೆಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಕಥೆಯು ಸರ್ವಾದರಣೀಯರಾದುದು. ಇದರಂತೆಯೇ ಸಾರಂಗಧರನ ಕಥೆಯು ಕಾಮದಿಂದಾಗುವ ಅನಾಹುತವನ್ನೂ ನಲ್ಲ ತಂಗಾಳ್ ಕಥೆಯು ಬಡತನದ ಬೇಗೆಯನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ. ಜನತೆಯು ಇಂತಹ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದುದರಿಂದ ಲೇಖಕರು ಅದನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಒದಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕಗಳು

ಇತಿಹಾಸವೆಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಡೆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಾನುಗತವಾಗಿ ಬರೆಯುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನ ಸ್ಥಾನ. ನಾಟಕವೆಂದರೆ ಘಟನೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ನಾಟಕವೆಂದರೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಾಟಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲು ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ನಟಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದು. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದಾದರೆ ನಾಟಕವು ಅದರ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಕಠಿಣವಾದ ಕೆಲಸ.

ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರ್ ಬುಡ್ಧಾವತಾರ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕವನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನದೀಪವನ್ನು ಹಚ್ಚಲು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಉದಯಿಸಿದ ಬುಡ್ಧನ ಜನನದಿಂದ ಮರಣದವರೆಗಿನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮೂರು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಟಿಸುವಂತೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಿ ನಾಟಕವನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಜನತೆಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವಂತಹ ದೃಶ್ಯಗಳಿಂದ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಹೆಣೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅಂತಹ ಮಹಾತ್ಮನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕುಂದಿಸದಂತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ನಿಮಿತ್ತನನ್ನು ಕರೆದು ಜಾತಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಹೋರಾಟಗಳು, ವಾದಗಳು, ವಿವರಣೆಗಳು, ನಾಟ್ಯ, ನೃತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ಪ್ರೇಮ, ವಿಯೋಗ, ಆಗಮನ, ತಪಸ್ಸು, ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದನೆ, ಬೋಧನೆ, ರಾಜರುಗಳು ಶರಣಾಗುವುದು, ಶಿಷ್ಯರುಗಳ ವೃದ್ಧಿ ಸಮಾಧಿ ಪಡೆಯುವುದು ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿ ನಾಟಕವನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ದೃಶ್ಯಗಳು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆ.

ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನನ್ನು ಸಾಧಾರಣ ಮಾನವನಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದು ನಾಟಕತ್ಯವಿನ ರಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಗುಣವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಾಗ ಕಲಾನ್ವೇಷಣ್ಯತೆ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಾಧಕವಾಗದಂತೆ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಇತಿಹಾಸ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇತಿಹಾಸವೂ ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನವೂ ಸೇರಿದ ನಾಟಕ ಬುದ್ಧಾವತಾರ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳು

ಪುರಾಣದ ಕಥೆಗಳನ್ನೇ ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ನಿಜವಾದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಾಟಕಗಳಾಗಿ ರಂಗ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ನಾಟಕಕರ್ತರು ಬಯಸಿದರು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಲೂ ಜನರು ಬಯಸಿದರು. 1857ರಲ್ಲಿ ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವನಾಥ ಮೊದಲಿಯಾರ್‌ರವರು ವೇಶ್ಯಾವಾಟಕಿಯನ್ನು ಖಂಡಿಸುವ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ **ಡಂಬಾಚಾರಿ ಎಲಾಸ** ಎಂಬ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳು ಒಂದಾದ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ರಂಗ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡವು.

ಸಂಬಂಧನಾರರು **ಚಿನ್ನದ ಪಾಣಿಗಳು** ಎನ್ನುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕವನ್ನು 1910ರಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಇದು ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಗೊಂದಲಮಯ ಜೀವನ ಕಥೆ. ಹಳತು ಹೊಸತರ ಘರ್ಷಣೆಯ ದೃಶ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಓದಿದವರು ಓದದವರು ಸೆಣೆಸುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅನುಭವ ಬೆಳೆದಂತೆ ಸತ್ಯಾಂಶವು ಗೋಚರಿಸತೊಡಗುತ್ತದೆ. ತಿಳಿಯದಿದ್ದ ತತ್ವಾಂಶಗಳೂ ಗೋಚರಿಸತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ಗೊಂದಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕುಟುಂಬವು ಪುನಃ ಜೀತನಗೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. **ಚಿನ್ನದ ಪಾಣಿಗಳು** ಇಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕ. ಇದರ ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದಾಗಿ ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಪದಕ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಜನರು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಅಳತೆಗೋಲಾಯಿತು.

ಚಿನ್ನದ ಪಾಣಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಗಳಿಸಿತು. ಜನರು ಬಾಯಿ ತುಂಬ ಹೊಗಳಿದರು. ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಾಟಕದ ರಚನೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸಂಬಂಧನಾರರವರು ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸತೊಡಗಿದರು. **ವಿಜಯರಂಗಂ** ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡುವ ಸಂಶಯಗಳನ್ನೂ ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಒಡಕುಗಳನ್ನೂ ಆಧಾರವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವವರು ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ನೊಂದು

ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಂದೇಹವು ಪರಿಹಾರವಾದ ನಂತರ ನೆಮ್ಮದಿ ದೂರೆಯುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಉತ್ತಮ ಪತ್ನಿ ಎನ್ನುವ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗಂಡನಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯು ಹೇಗೆ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಪತ್ನಿತ್ವವನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೇಲಾಗಿ ಗೌರವಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡುವ ಹಲವಾರು ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ದಾಸಿ ಒಂದು ವೇಶ್ಯೆಯ ಸಂಕಟ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುವ ನಾಟಕ. ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಸಮಾಜವು ಪತಿತರೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಆದರೆ ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಶುದ್ಧರಾಗಿ ಬದುಕ ಬಯಸುವ ಶೀಲವಂತ ಹೆಂಗಸರೂ ಇರುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಾರುತ್ತದೆ. ಹಣದಿಂದ ತಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ತಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಯಸುವ ಗಂಡಸರೂ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನವೂ, ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವೂ ಸಿಗದೆ ಪರಿತಪಿಸುವ ಹೆಂಗಸರೂ ಇರುವವರೆಗೆ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ವೇಶ್ಯಾಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಶೀಲ ಸಂಪನ್ನೆಯರಾದ ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯರು ಇರುವರೆಂದು ಈ ನಾಟಕದ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕುಲಹೀನ ನಾಟಕದ ಮುಖಾಂತರ ಕೀಳು ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರೂ ಉತ್ತಮ ಕುಲದವರನ್ನು ಹೋಲುವವರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರುಗಳನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ಕಾಣುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೀಳು ಕುಲದ ಹೆಂಗಸರೂ ಶೀಲ ಸಂಪನ್ನೆಯರಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂದೇ ಆಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾನವರೇ ಎಂಬ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ.

ಜಾತಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಖಂಡಿಸುವಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಶೂದ್ರನೂ ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆದು ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ವಿರೋಧಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮೇಲುಕೀಳು ಎಂದು ಕಾಣುವುದು ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದುದು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಮೇಲು ಕೀಳು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು ಬಹಳ ತಪ್ಪಾದುದು ಎಂದು ಚಿತ್ರಿಸಿ ನಾಟಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಗೃಹಸ್ಥನೂ ಸನ್ಯಾಸಿಯೂ ಎಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನ ಹಿರಿದಾದುದು ಎಂಬ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಲೆಯನ್ನೂ - ಪ್ರೇಮವನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ ಕಲೆಯೋ ಪ್ರೇಮವೋ ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು

ಹೆಣೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಲೆಯು ಶಾಶ್ವತವಾದುದೆಂದೂ ಪ್ರೇಮವು ಪವಿತ್ರವಾದುದೆಂದು ಸಾರುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳ ಹಲವು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹೆಣೆದಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ದಾರಿ ಕಾಣಿಸುವುದು ತಿಳಿದವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ಖಂಡಿಸುವ ರೀತಿಯು ಎಲ್ಲಿ ಮೀರಬಾರದು. ಜನತೆಯ ಜೊತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಗೌರವದಿಂದ ಕಂಡು ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿಜವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಲಾಭವೂ ಇದೆ. ಸಂಬಂಧನಾರರ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಜನತೆಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ನಾಟಕ ಒಂದು ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನ. ಕಲೆಯ ಕಣಜವಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ನಾಟಕದ ಮುಖಾಂತರ ವಿವರಿಸಲಾಗುವ ತತ್ವಗಳು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿತವಾಗಿ ಸೇರುತ್ತವೆ. ವೈದ್ಯರ ಸೂಜಿಯು ನಯವಾಗಿ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಸೇರಬೇಕಾದ ಔಷಧಿಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸುವಂತೆ ನಾಟಕ ತತ್ವವು ತಾನು ಜನತೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಬೇಕು. ಸಂಬಂಧನಾರರ ನಾಟಕಗಳು ಅಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಿವೆ. ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೆಲವರು ಕುಡಿತವನ್ನೂ ಕಳ್ಳತನವನ್ನೂ ಮೋಸಮಾಡುವುದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕಾಲ್ಪನಿಕ ನಾಟಕಗಳು

ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹರಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಮರ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಮಾತನಾಡುವುದೂ ಮೊದಲಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಅವರು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಹಲವಾರು ನೀತಿ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನೂ ಹೆಣೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳು ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಬರೆದವುಗಳು.

ಗೆನಾಟಕಗಳು ಹಾಸ್ಯದ ಚಟಾಕಿಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನಾಟಕಗಳನ್ನಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರು ಪಾಟಲೀಪುತ್ರದ ಹಾಡುಗಾರರು ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಕಥೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿರುವ ಪಾತ್ರಗಳು ಕತ್ತೆ, ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು ಮತ್ತು ಹುಂಜ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಇವುಗಳು ತಮ್ಮ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಏರಿಸಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲು ಬಂದವನನ್ನು ದಾರಿ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಓಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಈ ನಾಟಕ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಬರೆದುದು. ನಗೆಗಡಲಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಿಸುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಇಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಟಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನರಂಜನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಒಂದುಗೂಡಿದರೆ ಬಾಲ್ಯ ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ತರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಇತರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಟಕಗಳು.

ಇತರ ಭಾಷೆಯ ಕೆಲವು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ತಮಿಳಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ತಂದ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸಂಸ್ಕೃತ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಫ್ರೆಂಚ್ ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ತಮಿಳಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಶಾಕುಂತಲ, ಮಾಳವಿಕಾಗ್ನಿಮಿತ್ರ, ವಿಕ್ರಮ ಊರ್ವಶಿ, ರತ್ನಾವಳಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನೂ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಿಂದ ಅಮಲಾದಿತ್ಯ ಬಯಸಿದಂತೆಯೇ, ಸಿಂಹನಾದ, ವಾಣೀಪುರದ ವ್ಯಾಸಾರಿ, ಭಗವತಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನೂ ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಕಾಳಪ್ಪನ ಕಳ್ಳತನ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಲು ಯಾವ ಯಾವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಅರಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಆದುದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಅಂಗ್ಲ ರೂಪದಿಂದಲೇ ತಮಿಳಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ತಮಿಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ಅಥವಾ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿ ಬರೆಯುವುದು ಅಭ್ಯಾಸ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಈ ಮೂರು ಭಾಷೆಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮ್ಮ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ತಮಿಳು ಜನತೆಯ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರು ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯ ನಾಟಕಗಳು ಅವರಿಗೆ ಪರಕೀಯವಾಗಬಾರದು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಜನರ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಅಳತೆಗೂ ಅಭಿರುಚಿಗೂ ತಕ್ಕಂತೆ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇತರ ಭಾಷೆಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಕೆಲವನ್ನು ಯಥಾರೀತಿಯಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಯೂ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹರ್ಷನ ರತ್ನಾವಳಿ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕವು ಸಂಬಂಧನಾರರ ಭಾಷಾಂತರದಿಂದ ತಮಿಳಿಗೆ ದೊರೆಯಿತು. ಈ ನಾಟಕವು ತಮಿಳರ ಬಹು ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿದ್ದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿವೆ. ಡಮರನ ಮತ್ತು ಪ್ರಬವ ಎಂಬ ಹಾಸ್ಯ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕದ ವಿದೂಷಕನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ತಮಿಳು ಜನತೆ ಬಯಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡ ರತ್ನಾವಳಿ ತಮಿಳು ನಾಟಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಾಗತ ಪಡೆಯಿತು. ಈ ನಾಟಕದ ರಚನೆಯನ್ನೂ ಶೈಲಿಯನ್ನೂ ತಮಿಳಿನ ಹೆಸರಾಂತ ನಾಟಕಕಾರರಾದ ತಿ. ಕ. ಪಣ್ಣುಗರವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಬೇಕಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಹೆಣೆದು ರತ್ನಾವಳಿ ನಾಟಕವನ್ನು ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಸಮರ್ಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕಾಳಿದಾಸನ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಸಭರಿತವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸದೆ, ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವಾಗ ಪದಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತವು ತಮಿಳಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾದುದೇ, ತುಂಬಾ ಪರಿಚಿತವಾದ ಭಾಷೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಒಂದಾದುದೇ ಆದುದರಿಂದ ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಪದ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವರು ಅನುಸರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಮಾಳವಿಕಾಗ್ನಿಮಿತ್ರದ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘವಾದದ್ದನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಗದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳಂತೆಯೇ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಂಗ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳು ರಸಿಕರಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ಭಾಷಾಂತರ

ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಶಾಕುಂತಲ, ವಿಕ್ರಮೋರ್ವಶೀಯ ಮೊದಲಾದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಉತ್ತಮವಾಗಿಯೇ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಗತ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಗಳೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೂಲವಸ್ತುವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡದೇ ಭಾಷೆಯ ಬದಲಾವಣೆ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸಬಹುದು. ರತ್ನಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಮಾಡಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಒಂದು ವಿನಾಯಿತಿ ಎಂದೇ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಗಮನಾರ್ಹ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತಮಿಳು ರಚನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮ್ಯಾಕ್‌ಬೆತ್ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರನ್ನು ಮಕಪತಿ ಎಂದೂ, ಹ್ಯಾಮ್‌ಲೆಟ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಮಲಾದಿತ್ಯ ಎಂದೂ, ಸಿಂಬರನ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಿಂಹನಾಥನ್ ಎಂದೂ ಬದಲಾಯಿಸಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಬಡ್ಡಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವ ಆಂಗ್ಲ ನಾಟಕ ಪಾತ್ರವಾದ ಶೈಲಾಕ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಶ್ಯಾಮಲಾಲ್ ಎಂದೂ ಒಬ್ಬ ಸೇಟಿನ ಹೆಸರಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿರುವುದು ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳ ರೀತಿನೀತಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೋಗಿಲೆ, ಚಾವಲಿ, ಗೂಬೆ ಎಂದು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಹೊಂದುವ ಹೆಸರಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿರುವುದನ್ನೂ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಂಗೀತವನ್ನೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ತಮಿಳರಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಪುರಾತನ ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಪುರಾತನ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಭಾಷೆಯಂತೆಯೇ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಊರುಗಳ ಹೆಸರನ್ನೂ ತಮಿಳಿಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆಯೇ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಟಲಿ ದೇಶವನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನಾಡು ಎಂದೂ, ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗುರ್ಜರ ಎಂದೂ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶವನ್ನು ಶ್ರೀಲಂಕಾ ಎಂದೂ ಬದಲಾಯಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವೀರ ಜೂಲಿಯಸ್ ಸೀಸರ್ ಎನ್ನುವುದು ವೀರ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಎಂದೂ ತಮಿಳು ಪದ್ಧತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇವತೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಹಿಂದೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ದೇವತೆಗಳ ಹೆಸರಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಭಾಷಾಂತರವೆಂದು ಕರೆಯುವುದು ಸರಿಯಾಗಲಾರದು. ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮೂಲ ರೂಪದ ರಚನೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಭಾಷಾ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ರೂಪಾಂತರ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದೇ ಉತ್ತಮವಾದುದು.

ಈ ರೂಪಾಂತರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಅಭ್ಯಾಸವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಅಭ್ಯಾಸದಂತೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗಿಂತ ಮುಂಚಿಯೇ ಸರಸಲೋಚನ ಶೆಟ್ಟರು, ವಿಪುಲಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮೊದಲಾದವರುಗಳು ಸರಳ ಭಾಷಾಂತರದ ನಾಟಕಗಳಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ದಕ್ಷಿಣದವರು ಅಶಿಸುವ ಒಂದು ಉಪಾಯವೆಂದೇ ಅರಿಯಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬರೆದ ನಾಟಕಗಳು ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಾದವು.

ಫ್ರೆಂಚ್ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಆಂಗ್ಲ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮಿಳಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಸ್ಕಾಲಿವನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕಾಶಪ್ಪೆನ್ ಎಂದು ಬದಲಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಮೂಲ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬದಲಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯನ್ನು ಬಹು ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದರು ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ನಾಟಕಗಳ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು

ಸಂಬಂಧನಾರರು ಬರೆದಿರುವ 94 ನಾಟಕಗಳೂ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಿವೆ. ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಹಲವಾರು ಬಗೆಯ ನಾಟಕಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡವು. ಈ ನಾಟಕಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ, ಸರಳವಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಂದ ಆದರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೂ ಆಗಿವೆ. ಇವು ಗದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ವಗ್ರಾಹಿಯಾಗಿವೆ. ಸಮಾಜದ ಅಂದಿನ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ದೃಶ್ಯಗಳಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ.

ದೇವರ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವ ಹಲವಾರು ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದೂ ದೇವರಿಗೆ

ಸಮಾನರಾದವರೆಂದೂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುವುದು ಪತಿವ್ರತೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬರುವ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಂಗಸರು ಸೌಮ್ಯವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಲವಾರು ದೃಶ್ಯಗಳಿವೆ. ದಂಪತಿಗಳು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಾಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಸಂದೇಹದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಕೂಡದೆಂಬುದನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಆಸೆ. ಹೊಸತಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ. ಆದರೆ ಅವುಗಳು ಹಳೆಯದರ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡ ರೂಪಗಳಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಶಕುನ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಇವುಗಳು ಅವರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಹೊರಬಂದಿವೆ. ವಿಧಿಯ ವಿಲಾಸವನ್ನು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಬೇಕು. ಕೆಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಆಡಂಬರ ಜೀವನವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಡಂಬರ ಜೀವನ ನಡೆಸುವವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾಟಕಗಳ ಮುಖಾಂತರ ನಯವಾಗಿ ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಡಂಬರ ಜೀವನ ನಗಪಾಟಲಿಗೆ ದಾರಿ. ಶ್ರಮ ಜೀವನಕ್ಕೇ ಬೆಲೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಔನತ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರಮವನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲುಕೀಳು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ತಪ್ಪು. ಹೀಗೆ ಅವರ ನಾಟಕಗಳ ರಚನೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಔನ್ನತ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು; ಭರವಸೆಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು; ಇತರರು ಮೋಸಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವೇ ಇರಬಾರದು; ಇತರರ ಮಾತು, ಕೆಲಸ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅವರ ನಡತೆಯನ್ನು ಅರಿತು ನಂತರ ಅವರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕು; ಮೋಸ ಮಾಡುವವರಿಗಿಂತ ಮೋಸ ಹೋಗುವವರನ್ನೇ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಕೀಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೆಡಕುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜೀವನವು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಅರಿತು ಆ ಕತ್ತಲೆಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ದಾಟಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಸುಖಜೀವನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಹಿರಿಯರಾದರೂ ಮೋಸ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಬಾಲಕನ ಮುಖಾಂತರ ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾದ ಶ್ರಮವನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಚಿಂತನೆಯನ್ನೂ ಸಂಬಂಧನಾರರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಅರಿವು ಬೆರೆಯುವುದರಿಂದ ಸುಖವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹಲವಾರು ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ರಂಗದಲ್ಲಿ ತಂದು ದೇಶಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅರಸನಿಂದ ಆಳಿನವರೆಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ರಂಗದ ಮೇಲೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ನಾಟಕದ ಮುಖಾಂತರ ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪಾತ್ರಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಹಲವಾರು ಬಗೆಯ ಹಣವಂತರು ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ರೀತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗಂಡಸರೂ ಹೆಂಗಸರೂ ಸಂಬಂಧನಾರರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಪಂಚದ ನಡವಳಿಕೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತಹ ಪಾತ್ರಗಳಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದು ಅವರ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರ ಹಲವಾರು ಪಾತ್ರಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಹಲವಾರು ಮುಖಗಳನ್ನು ಅವರ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಓದುವ ಓದುಗರಿಗೂ ನೋಡುವ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೂ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಅಂತರಾಳದವರೆಗೂ ಹೊಕ್ಕು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಮನೋಹರನು ನಿಜವಾದ ವೀರತ್ವಕ್ಕೂ ತಾಯಿಗೂ ಗೌರವ ಕೊಡುವ ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮನೋಹರ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಗುಣಗಳಿಗೂ, ಉನ್ನತವಾದ ಶೌರ್ಯಕ್ಕೂ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಶೌರ್ಯಕುಮಾರನು ಆದರ್ಶನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಶೌರ್ಯಕುಮಾರನು ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಗಳ ರೂಪವಾಗಿ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ ಎಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ವಿಜಯರಂಗ ಎನ್ನುವವನು ಸಂದೇಹದ ರೂಪವಾಗಿ ಸುಖೀ ಕುಟುಂಬವೊಂದನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವುದನ್ನು ವಿಜಯರಂಗಂ ಎನ್ನುವ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಕಪಟವಿಲ್ಲದ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಸೇವಕನಾಗಿ ಸಭಾಪತಿ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಭಾಪತಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಕೀಳಿ ತಿಳಿಯದ ಮೂಢ, ಅವಿವೇಕಿ ಬಲರಾಮ ನಾಯ್ಡುವನ್ನು ನಿಜವಾದ ಸಹೋದರರು ಎಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಬಹುದು. ವೀರರಿಗೆ ಕಳಶಪ್ರಾಯನಾದ ರಣವೀರ ಸಿಂಹನು ರಾಜಪುತ್ರವೀರ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಗೌರವದ ರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಪಾಣಿಗಳು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪುರುಷರಂತೆ ಹಲವು ಸ್ತ್ರೀಪಾತ್ರಗಳೂ ಸಹ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷತೆಗಳಿಂದ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅವರ ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪದಾವ್ರತಿಯನ್ನು ವೀರಮಾತೆಯಾಗಿ ಮನೋಹರ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಉನ್ನತ ತ್ಯಾಗದ ರೂಪವಾಗಿ ಸತ್ಯವತಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು ಎಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೇಮವು ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವುದನ್ನು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮ ಎಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ

ಸ್ವರ್ಣಬಾಯಿಯ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮುಂದೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ವೇಶ್ಯಾಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿಯೇ ಬಾಳುತ್ತೇನೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ರೂಪವತಿಯನ್ನು ದಾಸಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ಯಾಯದ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿ ಲೀಲಾವತಿಯನ್ನು ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು ಎಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ, ವಸಂತ ಸೇನೆಯನ್ನು ಮನೋಹರ ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕ್ರಾಂತಿ ಭಾವನೆಯ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಾಗಿ ದ್ವೀಪಮಂಡೂಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜಯಾ ವೀರಗರ್ಜನೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹೆಣೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳೂ ಅವರ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಂಧಿಸುವ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಾಗ ಹಲವು ವಿಧವಾದ ಹೊಸ ತತ್ವಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನೈಜವಾಗಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಾಟಕ ರಂಜನೆ

ನಾಟಕ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಸುಂದರ ಕಲಾಪ್ರಪಂಚ. ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವನವನ್ನು ನಾಟಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತಂದು ಅದನ್ನು ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದೇ ನಾಟಕಗಳ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ. ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ರಸಭರಿತ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಾಗಲೇ ಅದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನೂ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲದು. ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಸುಖ ಮತ್ತು ದುಃಖಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು. ಅದುದರಿಂದ ಎರಡೂ ಭಾವನೆಗಳು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ಉತ್ತಮವಾದ ಕೃತಿಯಾಗಬಲ್ಲದು. ವೀರತ್ವ, ಬೇಸರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಜನರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಯೇ ಲೇಖಕರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು.

ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹಲವಾರು ಉತ್ತಮ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ರಸಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗದಂತೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದಂತೆಯೂ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಸ್ಯ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಒಂದು ಮಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಅವರ ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಾಟಕ ವಿಮರ್ಶಕರು ಉತ್ತಮ ಪಾತ್ರಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಣ್ಣ ಸೇವಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹೆಣೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಸ್ಯ ಸಹಜವಾಗಿ ಅಧಿಕವಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎಷ್ಟೋ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವಂಥದು. ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಯ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅವನತಿ, ನೋವು, ಕೊಲೆ, ಕೊಳ್ಳೆ, ಹೊಡೆದಾಟ, ನೋವು-ನಲಿವು, ಬಡತನ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕೆರಳುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ದುಃಖದ ಭಾರದಿಂದ ಸಹಿಸಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪುವುದನ್ನೂ, ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೀತಿ ಪಾಶವನ್ನೂ ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು **ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ**, **ಭಕ್ತಸೇವಕ**, **ನಲ್ಲ ತಂಗಾಳ**, **ವಿಜಯರಂಗ** ಮೊದಲಾದ ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳ ಮುಖಾಂತರ ನಾವು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕಣ್ಣೀರು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿವಂತಹ ದುಃಖದ ದೃಶ್ಯಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಹಸ್ತರಾದ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜಯಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸುಖ ದುಃಖಗಳು ಬೆರೆತಿರುವುದು ಇವರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಪಂಚದ ವಸ್ತುವೆತ್ತಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಶೌರ್ಯ, ಕೋಪ, ಬೇಸರ, ನಾಚಿಕೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳೂ ಅಳತೆಗೆ ಮೀರದಂತೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. ವೀರತ್ವವೂ ಕೋಪವೂ ಬೆರೆತು ಬರುವುದನ್ನು ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. **ಶಾರಂಗಧರ**, **ಪ್ರೇಮಚಕ್ರ** ಮೊದಲಾದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಯು ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ರಸವು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ನಾಟಕ ರಚನಾಕಾರರಾಗಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮಿಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಸೇವೆ ಬಹಳ ಹಿರಿದಾದುದು. ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಅವುಗಳ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯವೂ, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯೂ ಇವರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. ಇವರ ನಾಟಕಗಳು ಇತರ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿವೆ.

೩. ನಾಟಕ ಕಲಾಕೋವಿದ

ಕಲಾ ನೈಪುಣ್ಯತೆ

ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಇತರರ ಹೃದಯವನ್ನು ಗೆದ್ದು ಅವರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಲೆಯ ನೈಪುಣ್ಯತೆ ಅಡಗಿದೆ. ನಾಟಕ ನವಿರಾದ ಕಲೆಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿದೆ. ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಟಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಲೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ರಚನಾಕೌಶಲ ಇರುವುದಾದರೆ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದುಬಿಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅರ್ಹತೆಯೇ ಬೇರೆ. ಆದರೆ ಬರೆದ ನಾಟಕವನ್ನು ಜನರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುವಂತೆ ನಟಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣ. ಕಲಾನೈಪುಣ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಭಾವಭರಿತವಾಗಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಟಿಸಲಾರರು.

ನಟರು ತಮ್ಮನ್ನೂ ತಾವು ಮರೆಯದೆ ಮತ್ತು ತಾವು ವಹಿಸಿರುವ ಪಾತ್ರವನ್ನೂ ಮರೆಯದೇ ನಟಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹನಾಗಿ ನಟಿಸಿದ್ದ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನನ್ನೇ ಮರೆತು ಹಿರಣ್ಯನ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒರಟಾಗಿ ಹೊಡೆದುದನ್ನು ಕಲೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು. ಕಲಾ ನೈಪುಣ್ಯತೆಯು ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಬಾರದು. ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೆ ಕಲೆಯು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಕಲೆಯು ತಾತ್ಪಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ಜನರಿಂದ ವಿರೋಧವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಲೆಯು ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ, ರಂಜನೀಯವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ರಚನಾ ನೈಪುಣ್ಯತೆಯು ಎಲ್ಲರಿಂದ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕಲೆಯ ಹಿರಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗಳ ಔನ್ನತ್ಯ ಅಡಗಿದೆ. ಕಲಾನೈಪುಣ್ಯತೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಬರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಸಾರ್ಥಕವಾದರೆ ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕಲಾ ನೈಪುಣ್ಯತೆ ಅಪರೂಪವಾದುದು. ಅದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಉತ್ತಮವಾದುದೆಂದು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರ ಕಲಾ ವಿಶೇಷತೆ

ಸಹಜವಾಗಿ ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಲು ಹವಣಿಸುತ್ತದೆ. ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿದ್ದರೆ ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ಆ ಭಾವನೆಗಳು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯದಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಅಡಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಹೊರಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಲಾಶಕ್ತಿಯೂ ಅಂತಹ ಗುಣಗಳನ್ನೇ ಪಡೆದುದಾಗಿದೆ. ಒಳಗೇ ಹುದುಗಿರಲು ಅದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದಲಾದರೂ ಹೊರಬರಬೇಕು ಎಂಬ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತ ಇರುತ್ತದೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಹಲವಾರು ಇತರ ಭಾಷೆಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ವ್ಯಾಕುಲರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ ತಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಕಥೆಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಆ ಭಾವನೆಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಳಮಳಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜ್ಞಾನ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು. ಪಾರ್ಸಿ ನಾಟಕ ಸಂಘದವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ಗ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತೋರಿತು. ಇಂತಹ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಛಲ ಅವರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಸಂಬಂಧನಾರರ ವಯಸ್ಸು ಆಗ ಹದಿನೆಂಟು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ “ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ” ಎಂಬ ಸದ್ಭಾವನೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಜಾಗೃತಿಯಿಂದಾಗಿ ಪುಷ್ಪವಲ್ಲಿ ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ಹೊಸ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದರು. 1891ರಲ್ಲಿ ಸುಗುಣ ವಿಲಾಸ ಸಭೆ ಎಂಬ ನಾಟಕ ಸಂಘವನ್ನು ಬಹು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ನಾಟಕಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡವು. ಅವರು ಬರೆದ 94 ನಾಟಕಗಳೂ ದೊರೆತಿವೆ. ಇವಲ್ಲದೆ ಇವರು ಬರೆದರೆಂದು ಹೇಳುವ ದಾಮಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಎಂಬ ಎರಡು ನಾಟಕಗಳು ಇನ್ನೂ ಲಭ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ನಾಟಕಕಾರ ಎಂದು ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೆ ತಮಿಳು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿ ನಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಲಾನೈಪುಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕೇವಲ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ

ಅವರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಅಥವಾ ಅಭಿನಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ನಾಟಕಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲೇ ತೃಪ್ತರಾಗದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಟಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರು. ತಮಿಳು ನಾಟಕಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು. ಹಾಗಾಗಿ ತಮಿಳು ನಾಟಕ ಪ್ರಪಂಚ ಬದಲಾವಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪಥದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿತು.

ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವ ಹಲವಾರು ಜನರ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ಅವರು ಬಯಸಿದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯಾವಂತ ವರ್ಗದ ಹಲವರೂ, ನಾಟಕರಂಗದಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಪಡೆದವರೂ ಅವರ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಕೆಲವರು ಅವರ ಸಾಹಸವನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದರು; ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಕೆಲಸವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ತಾತ್ಕಾರ ತೋರಿದರು. ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಗತಿಗಳು ನಡೆದರೂ ಸಂಬಂಧನಾರರು ವಿಚಲಿತರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತಮಿಳು ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಹಟ ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸಂಬಂಧನಾರರು ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾದರು.

ಸಂಬಂಧನಾರರ ಕಲಾಸೇವೆಯನ್ನು ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ನೋಡಬಹುದು. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಟಿಸುವುದು, ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದು, ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೇವೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ರಚನಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆ, ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಶ್ರಮ, ವಿಶೇಷವಾದ ಕಲಾನೈಪುಣ್ಯತೆ, ಶಿಸ್ತಿನ ಜೀವನ, ಉತ್ತಮ ನಡತೆ ಮೊದಲಾದ ಹಲವಾರು ಗುಣಗಳು ಸಂಬಂಧನಾರರಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವರ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಾಗಿ ತಮಿಳು ನಾಟಕ ಕಲೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡೆಯಿತು.

ರಂಗನಟ

ನಟನೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಭಿನಯ ಕಲೆ. ಸ್ಪರ್ಧಾಮನೋಭಾವ, ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುವ ಅರ್ಹತೆ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೇ ಉತ್ತಮವಾಗಿಯೂ, ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿಯೂ, ಸಹಜವಾಗಿಯೂ ಅಭಿನಯಿಸಬಲ್ಲರು. ತನ್ನ ಸುತ್ತಲ ಪ್ರಪಂಚ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಗಿದೆ; ತನ್ನ ಸುತ್ತಲ ಸಮಾಜದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯದೇ ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇತರರ ಗುಣಗಳು, ನಡತೆ, ಭಾವನೆಗಳು, ಅಭ್ಯಾಸಗಳು, ಶರೀರದ ರಚನೆ, ಹಲವಾರು ಗುಣ ವಿಶೇಷತೆಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೇಳಿ ಅರಿತವರಾಗಿರಬೇಕು. ಕೆಲವರು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಚತುರರಾಗಿರಬಹುದು, ಕೆಲವರು

ನಟನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಚತುರರಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡವರೇ ಉತ್ತಮ ನಟರಾಗಿ ಬೆಳೆದು ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮ್ಮ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನೂರಾರು ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ನಡತೆಯನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ರಚನಾ ಕೌಶಲವು ಇಂತಹ ಉತ್ತಮವಾದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆ ಪಾತ್ರದ ಗುಣಾವಶೇಷಗಳನ್ನು ಅರಿಯದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಅಭಿನಯಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗೊಂದಲವೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಂತರಂಗದ ಭಾವನೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಟನೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದೇ ನಟನ ಕಲೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ರಾಜನಾಗಿ ವೇಷ ಹಾಕಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜೀವನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮರೆತು ರಾಜನ ಜೀವನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜನೇ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಅಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಟನೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿದನು ಎಂದು ನಟನನ್ನು ಜನಸಮೂಹ ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಯಸ್ಕರಾಗಿರುವಾಗ ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿದವರು ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೂ ಆಯ್ದುಕೊಂಡರು. ಇದು ನಟನೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆನ್ನುವವರು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠವಾಗಿದೆ. ಅಂಗ ಸೌಷ್ಠವ, ಚಟುವಟಿಕೆ, ನಟನೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ನಟನಾ ಕೌಶಲಕ್ಕೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ವಹಿಸುವುದು ಅನರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತ ಕಲಾವಿದನಾಗಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಗೌರವ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ತನಗಿಂತಲೂ ಕಲೆಯನ್ನೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಭಾವಿಸುವ ಕಲಾವಿದರಲ್ಲಿಯೇ ಇಂತಹ ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು ಎಂಬ ನಾಟಕವು ರಂಗ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಾಗ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ನಾಯಕನಾದ ಸುಂದರಾದಿತ್ಯನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತಾವೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಜನರು ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ನಟಿಸಿ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಸುಂದರಾದಿತ್ಯನು ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮನೋರಮಾಳ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನ ತಂಗಿಯಾದ ಚಂದ್ರಾವತಿಯು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಂಚಕರು ಒಡ್ಡಿದ ಮೋಸದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ

ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯನು ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ತಾನೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸತ್ಯವತಿ ಣ್ಯಾಗ ಮರಣವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸುಂದರಾದಿತ್ಯನು ಅವಳ ಮರಣದ ನಂತರ ತಿಳಿದು ಮಮ್ಲ ಮರುಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರರು ನಟಿಸಿದಾಗ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಕಲಾನೈಪುಣ್ಯತೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮನೋಹರ ನಾಟಕವು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಲ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಿದೆ. ತಮಿಳು ಜನತೆ ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬಾಯಿತುಂಬ ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಇದನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ಯುವಕರಾಗಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ನಾಟಕದ ನಾಯಕನಾದ ರಾಜಕುಮಾರ ಮನೋಹರನಾಗಿ ನಟಿಸಿದರು. ಆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವೀರವತ್ಸಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲೂ, ವೀರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸರಪಣಿಯಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮನೋಹರನನ್ನು ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ತರುವ ದೃಶ್ಯ ಆಗ ಅವನು ವೀರಾವೇಶದಿಂದ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಆಕಾಶದವರೆಗೆ ನಡುಗುವಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ಘಟನೆ. ಈ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹಲವಾರು ಸಾರಿ ನಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಂದ ಮರೆಯಲಾಗದ ದೃಶ್ಯವೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಅವರ ಯೌವನದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿದ ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ವಯಸ್ಸಾದ ನಂತರ ನಟಿಸಲು ಬಯಸಲಿಲ್ಲ. ಶಾರೀರಿಕ ಬಲಹೀನತೆಯಿಂದಾಗಿ ಮನೋಹರನ ತಂದೆಯಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಯುವಕನನ್ನು ಮನೋಹರನ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ನಟನಾಕಲೆಗೆ ವಯಸ್ಸು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಯಾವ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದರೂ ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಪಾತ್ರಧಾರಿಯ ಕಲಾನೈಪುಣ್ಯತೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರವೆಂದು ತಳ್ಳಿಹಾಕುವುದು ಕಲಾಭಿರುಚಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಕುಂದಿರುವವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಲಾರಾಧನೆಗೆ ಆದಿ, ಅಂತ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲ. ತಾನು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯು ಅಳಿದು ಕಲೆಯೇ ಜೀವನ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಉತ್ತಮ ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಸಭಾಪತಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ಸಭಾಪತಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್. ಆ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಭಾಪತಿ ಎಂಬ ನೌಕರನೊಬ್ಬನು ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೂ, ಮೂಢತನಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಒಂದು

ಹಾಸ್ಯ ಪಾತ್ರವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅರ್ಹತೆ ಇರಬೇಕು.

ಸಂಬಂಧನಾರರು ಸಭಾಪತಿ ಮೊದಲಿಯಾರರಾಗಿಯೂ, ಸಭಾಪತಿ ಕೆಲಸಗಾರನಾಗಿಯೂ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎರಡು ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಟಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿರೋಧವಾದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೂ ವಹಿಸಿ ರಂಜನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗದಂತೆ ನಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಲಾಭಿರುಚಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೇ ಬರೆದ ನಾಟಕಗಳಾದುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಅಂತರಂಗದ ಭಾವವನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು.

ಕೆಲವು ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಇವರೇ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಭಾವವು ಬೇರೆಯವರು ಅದೇ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದಾಗ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಚಲನೆಯಿಂದ ಜನರನ್ನು ಭಾವಾವೇಶರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹಲವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ನಾಟಕದ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇವರೊಬ್ಬ ಹುಟ್ಟು ಕಲಾವಿದರು. ರಂಗ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅವರು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದೊಂದು ಚಲನೆಯೂ ಕಲಾವಿಶೇಷತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ರೀತಿಯ ಪಾತ್ರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ನಾಯಕ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಕೆಲವು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಯೂ, ಕೆಲವು ಸ್ತ್ರೀಪಾತ್ರವಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಹಾಸ್ಯ ಪಾತ್ರಗಳಾಗಿಯೂ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ನಟನಾ ಕುಶಲತೆಯು ಈ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರರು ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಕಲಾಕುಶಲತೆಯ ವಿಶೇಷವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಾಟಕಕರ್ತೃವಾಗಿ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ನಟಿಸಿ ಆ ಪಾತ್ರದ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೇಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಟಿಸಿದರೆ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಆಯಾ ಪಾತ್ರದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅರಿತು ಅದರಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಟಕದ ರಚನೆ, ಪಾತ್ರದ ವಿಶೇಷತೆ, ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸ್ಥಾನ, ನಟಿಸುವ ರೀತಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ನಾಟಕವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ನಾಟಕದ ಕಥೆ, ಕಥೆಯ

ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಪಾತ್ರಗಳ ಗುಣ ವಿಶೇಷಗಳು, ರಂಗ ವಿನ್ಯಾಸ, ಜನರು ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ರೀತಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅರಿತಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವು ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಚಲನೆಯಿಂದ ಭಾವಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಟನೆಯಿಂದ ಎಂತಹ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನಾಟಕ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿರಬೇಕು. ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬರು ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದ ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರಗಳವರೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿರಬೇಕು. ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವು ಸಂಬಂಧನಾರರನ್ನು ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ನಟನನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿತು.

ನಾಟಕ ಚಳುವಳಿ

ಚಳುವಳಿ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ನಾಟಕವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವುದು ಒಂದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವಂತೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಎರಡೂ ರೀತಿಗಳೂ ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೆ ಹಸ್ತಗತವಾಗಿದ್ದು ದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಅವರು ನಾಟಕ ಕಲೆಯೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಟಕ ರಂಗವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಅವರ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಅವರು ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೇ ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದವರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಅವರು ನಾಟಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮನಃಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ತಮಿಳು ನಾಟಕರಂಗದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು.

ನಟನೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಲೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ನಟರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಅವರನ್ನು ಜನರು ನಟರೆಂದು ಕರೆದು ಗೌರವ ನೀಡಿದರು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ಥಾನ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ನಾಟಕವೆನ್ನುವುದು ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದ ಅತಿ ಸುಂದರವಾದ ಕಲೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅದರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಗೌರವ ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೇ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರೇ ಒಂದು ಚಳುವಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಒಂದು ಚಳುವಳಿಯಾಗಿಯೇ ಗೌರವಿಸಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಅವರು ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದು ನಾಟಕ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಬರಲು ಕರ್ತೃವು ಕಾರಣನಾಗುವನು. ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅದು ಹೆಸರು ಪಡೆವಂತೆ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಲು ನಿರ್ದೇಶಕರು ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಎರಡೂ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ನಾಟಕಕರ್ತೃವಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾದರೆ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೇರೆಯವರು ಬರೆದ ನಾಟಕಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಸಂದೇಹ ಏರ್ಪಡುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ ಅದನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರವೇ ಅವುಗಳನ್ನು ರಂಗ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಟರನ್ನು ಅವರು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಶರೀರದ ರಚನೆ, ಕಲಾಭಿರುಚಿ, ನಟನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ನಟನಾ ಶಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಆರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಟರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ಕಠಿಣವಾದ ಕೆಲಸ. ಕೆಲವರು ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸುವುದನ್ನೇ ಆಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಅವರು ಚಿಂತಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ನಾಟಕವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದು ನಿರ್ದೇಶಕರ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸ. ಬೇಕಾದವರು ಬೇಡವಾದವರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ಇರಲೇಕೂಡದು. ಇಂಥ ಅಪೂರ್ವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಂಬಂಧನಾರರು ನಾಟಕದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ನಟರನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಟಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನಿರ್ದೇಶಕರ ಕರ್ತವ್ಯ.. ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ವಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ನಟನೆಯಿಂದ ಉತ್ತಮ ಭಾವನೆಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ. ಅಂತಹ ನಟನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಕರು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಮನೋಹರ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದವರು ಸೇರಿ ಮಾತನಾಡುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಒಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ವಸಂತಸೇನೆಯ ಸೇವಕಿ ನೀಲವೇಣಿ ಶಾಂತವಾಗಿ ತನ್ನ ಮುಖಭಾವದಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದಿನ ಘಟನೆಗಳು ಹೇಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾಗಿ ಜಯಬಾಲನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸಿ ಅ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗದಂತೆ ನೋಡಬಹುದು. ಇಂತಹ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕದ ಗುರಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಬಹು ಜಾಣತನದಿಂದ ರಚಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ದೃಶ್ಯಗಳೂ ಸಹ ಅವರ ರಚನಾರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಬಿಡುತ್ತವೆ.

ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡದೆ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ, ನಟನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದರಿಂದ ನಾಟಕದ ರಂಜನೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ. ವಿಜಯರಂಗ ಎಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರವಾದ ವಿಜಯರಂಗನು ಮೌನವಾಗಿ ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಕೂರಿ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ವಿಜಯರಂಗನು ಮನನೊಂದು ತನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗದುದನ್ನು ನಟನೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಭಾವಪೂರ್ಣ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸುವುದು ಕಠಿಣವಾದುದು. ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ನಟಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಇನ್ನೂ ಕಠಿಣವಾದುದು.

ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನು ಸಿಂಹದ ಗೂಡಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತನಾಡದೇ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖನಾಗುವ ದೃಶ್ಯ ಒಂದಿದೆ. ಇಂತಹ ಕಠಿಣವಾದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರರು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ತಂದು ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಉತ್ತಮ ನಿರ್ದೇಶನಕ್ಕೆ ಇದು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ತಂತ್ರೋಪಾಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಜನರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮಿಳು ನಾಟಕಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನರು ಯಾವುದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ನಾಟಕಕಾರನ ಕರ್ತವ್ಯ. 'ಜಯಪ್ರತಾಪ ಮಂಟಪ ದೃಶ್ಯ' ಒಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೆಲವು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಂತ್ರ ಒಂದನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡ ಮೇಲೇರುವಂತೆಯೂ ಕೆಳಗೆ ಬರುವಂತೆಯೂ ಒಂದು ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುವಂತೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇಂತಹ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅವರು ಬಳಸಿ, ಇದೇ ರೀತಿಯ ಯಂತ್ರೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಶತುಜಿತ್, ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು, ನಲ್ಲ ತಂಗಾಳ್ ಮೊದಲಾದ ಮೂರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೂರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಬೇಸರವಿಲ್ಲದೆ ಮೂರೂ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಂತ್ರವು ಒಂದೇ ಆದರೂ ಅದರ ರಚನೆ ಬೇರೆ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನೂ

ನಾಟಕಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನರು ಇಂತಹ ತಂತ್ರೋಪಾಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಂಗದ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಲಾಗದ ಕೆಲವು ಬಹು ಕಠಿಣವಾದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ತರುವ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಥಾನಾಯಕಿ ತನ್ನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಕಿರುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗುವುದು ಒಂದು ದೃಶ್ಯ. ಅವರತ್ತ ಬಾಣಗಳು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ರಂಗಸಜ್ಜೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೇ ಸೇರುತ್ತದೆ.

ಕಿರುಸೇವಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ದೃಶ್ಯ ಅಪೂರ್ವವಾದದ್ದು. ತಂದೆಯು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿದಂತೆ ತೆರೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ತೆಗೆಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅದು ಮುಗಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಚಾತುರ್ಯವೇ ಕಾರಣ. **ನಿಜವಾದ ಸಹೋದರ** ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕುಡಿತ್ತದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಮಗನನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುವ ದೃಶ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತನ್ನ ಆಲೋಚನಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭಿನಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕತ್ತಿಯು ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆ ಆವರಿಸುವಂತೆ ದೃಶ್ಯ ಜೋಡಣೆ.

ತೊಡಕಾದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸತ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಜಾಣತನವು ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. **ರಾಜಪುತ್ರ ವೀರ** ಎಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ದೃಶ್ಯ; ಒಬ್ಬ ವಯಸ್ಸಾದ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಇರಿದುಕೊಳ್ಳುವ ದೃಶ್ಯ; ವೀರವನಿತೆಯೊಬ್ಬಳು ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯುವ ದೃಶ್ಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು. ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳ ದೃಶ್ಯಗಳಾದ ತರಗತಿಯ ಕೋಣೆ, ಕಾವಲು ನಿಲಯ, ಜೂಜುಗಾರಿಕೆ, ಕುಡಿತ್ತದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಆಡುವುದು, ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ನಾಟ್ಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಇಂತಹ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರ ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ದೃಶ್ಯಗಳಾಗಿ ರೂಪಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶಗಳೂ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಬೆಳಕು

ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಚಾಲನೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇರುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ದೇಶಕರದಾಗಿತ್ತು. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಹಲವು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಮನ ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಜನರು ಮೂಕ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ದೃಶ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನೂ, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯತ್ವವನ್ನೂ ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವ ಹಾಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ ನಟರು ನಟಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗುಣವಾಗಿತ್ತು. ಅನಗತ್ಯ ವಿವರಣೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಟರು ಮತ್ತು ರಂಗಮಂದಿರದ ನೌಕರರೊಂದಿಗೆ ಸರಳ ವರ್ತನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಶಿಸ್ತಿಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ. ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮೀರುವುದೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮೀರುವವರನ್ನು ಅವರು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನಿರ್ದೇಶಕರು ವಿಚಾರವಂತರಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆದರಿಸುವ ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಅಡ್ಡದಾರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತರಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಟಕ ಕಲೆಯ ನಿಜವಾದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತ ಕಲಾನಿಪುಣರಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದರು. ನಟನ ಕಲೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತು ಉತ್ತಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಟರನ್ನು ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸುವ ಉತ್ತಮ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಅವರು ಹೆಸರು ಪಡೆದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಸಂಬಂಧನಾರರಿಂದ ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಿಶಾಲವಾಯಿತು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಅವರೂ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದರು.

ನಾಟಕ ಸುಧಾರಣಾವಾದಿ

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ನಾಟಕರಂಗ ಕಳಿಗುಂದಿ ಅಧೋಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಗ್ರಾಮಪ್ರದೇಶದ ಜನರು ಬೀದಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ನಾಟಕಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಡುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂದಿನ ಹಾಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾಟಕಗಳು ಆಗ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾವಂತ ವರ್ಗದವರು ಹಾಡುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಆ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಯಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಂದಿಗ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮಿಳು ನಾಟಕರಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದುಡಿದರು.

ಇವರು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನ ಅನುಸರಿಸಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. “ನಾಟಕ ಶಿಕ್ಷಣ ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆ” ಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಇದ್ದ ನಾಟಕರಂಗವು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಲೆ ಎತ್ತಿತು. ನಾಟಕವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಅದನ್ನು ಗೌರವಿಸತೊಡಗಿದರು. ತಪ್ಪನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ದೂಷಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿದರು.

ಕಲೆ ಎಂದರೆ ಶಿಸ್ತು ಎಂದರ್ಥ. ಮಹತ್ತರವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಅದು ಕ್ರಮವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನವರಾಗಿದ್ದಾಗ ತಮಿಳು ನಾಟಕರಂಗ ತನ್ನ ಕಲಾವೈಭವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿ ನಡೆದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಲವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮಿಳು ನಾಟಕರಂಗವನ್ನು ಪುಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ತೆಗೆದ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಮಾಡಬಯಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾದರು.

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿದ್ದು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸಂಬಂಧನಾರರು ನಾಟಕರಂಗಕ್ಕೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೇ ದುಡಿದರು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಪದವಿಯಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದ ನಂತರ ನಾಟಕರಂಗವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚೇತನಗೊಳಿಸಲು ದುಡಿದರು. ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾಟಕರಂಗವನ್ನು ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಜಾಣತನದಿಂದ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು.

ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಮವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆಗ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾದ ನಂತರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಪೂರಾ ನಾಟಕವಾಡಿ ಜನರ ನಿರ್ದೇಗೂ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಭಂಗ ತರುವಂತಹ ಪದ್ಧತಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಬಯಸಿದರು. ನಾಟಕ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಸಂಜೆಯೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಬೇಗ ಮುಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದರು. ಜನರು ಇದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಟರು ಧರಿಸುವ ಉಡುಪಿಗೂ ಅವರ ಪಾತ್ರಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾತ್ರದ ಅರ್ಹತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವೇಷಭೂಷಣಗಳು ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ಸಂಬಂಧನಾರರ ಖಚಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಸಹಜತೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ರಾಜ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನು ರಾಜನಾಗಿರುವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ವೇಷ,

ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ತ್ರೀನದಲ್ಲಿ ಕಾವಲುಗಾರನಾಗಿರುವಾಗಲೂ ಅವೇ ವೇಷ! ಇದು ಸಹಜ ಆಗಲಾರದು. ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ವೇಷಭೂಷಣಗಳು ಬದಲಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಬೆರಳು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ, ಸಮಯ, ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳು. ಇದನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಬಹಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ದೃಶ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಪರದೆಗಳನ್ನು ರಂಗಸಜ್ಜಿಕೆಗೆ ಅಳವಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಪರದೆಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಂತೆ ಇಳಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಆಶಿಸಿದರು. ತೋಟ, ಕಾಡು, ಅರಮನೆ, ಬೀದಿ, ಕಛೇರಿ, ಮನೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸರಿಯಾದ, ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಪರದೆಗಳನ್ನು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ಇಳಿಬಿಡಲು ತೊಡಗಿದರು. ಅವು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡವು. ಇತರರೂ ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಸಂಗೀತ ನಾಟಕಗಳೂ, ಹಾಡುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾಟಕಗಳೂ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ನಾಟಕದ ಮುಖ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಅರಿತು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಇಂಪಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿದರು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ನಾಟಕದ ಸನ್ನಿವೇಶದೊಂದಿಗೆ ಹಾಡಿನ ಸಂಗೀತವನ್ನೂ ಸವಿದು ಆನಂದಿಸಿದರು. ಸಂಗೀತದ ಹಿಡಿತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ನಾಟಕರಂಗ ನಟನಾರಂಗವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಪಡೆದು ಕೀರ್ತಿ ಗಳಿಸತೊಡಗಿತು.

ಆಗ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಪುರಾಣ ನಾಟಕಗಳನ್ನೇ ಆ ಕಾಲದವರು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಟಕದ ಕಥೆಗಳು ಜನರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಯವಿರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನಟನೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೂ ಕಥೆ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾಟಕ ಕಲೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ತಡೆ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಬಯಸಿದರು. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಜನರು ಅಂತಹ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು.

ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವಾದ್ಯಗಳು ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವುಗಳು ಹಾಡಿನ ರಾಗಕ್ಕೆ ಮೆರುಗು ತರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಗಾಯಕರ ತಂಡವೊಂದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಹಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಾಡನ್ನು ರಾಗವಾಗಿ ಎಳೆದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ನಟನೆ, ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು

ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲವೂ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಥವುಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮ್ಮ ನಾಟಕದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು.

ನಟರು ತಮಗೆ ಹಿಂದೆ ದೊರೆತಿದ್ದ ಪದಕ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವುದು ಆ ಕಾಲದ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಅವರು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ವೇಷಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಇಂಥವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಟಕದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು. ರಂಗದಲ್ಲಿ ನಟಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕೆಲವು ನಟರು ಒಳಗಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮದ್ಯಪಾನ ಹಾಗೂ ಬಿಸಿ ಚಹಾಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಬರುವುದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿತ್ತು. ನಟರು ಕೀರ್ತಿ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಇಂತಹ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿದರು. ಮನುಷ್ಯನ ಅಲ್ಪತನದ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಲೆಯನ್ನೇ ಇವರು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಗೌರವಿಸಿದುದರಿಂದಲೇ ಅವರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದರು. ದೃಶ್ಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆಯಾಮದ ಪ್ರವರ್ತಕರಾದರು. ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧತೆ, ಪೂರ್ವಾಚಾರ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಹಲವಾರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರೂ ಕಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹೊಸದಾದವುಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ.

ನಾಟಕದ ದೃಶ್ಯಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ರೀತಿ ರಿವಾಜುಗಳಿಗೂ ಮಾನವನ ನೈಜ ಗುಣಗಳಿಗೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಅದನ್ನೇ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಪ್ರಾಕೃತಿಕವಾಗಿಲ್ಲದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರು. **ಸಾರಂಗಧರ, ನಲ್ಲ ತಂಗಾಳ್, ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ** ಮೊದಲಾದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರು. ನಂಬಲಾಗದಂತಹ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಆ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅವರ ಅನುಭವ ಪಕ್ಷವಾದಂತೆ ಮುಂದೆ ಪುರಾಣದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ನಡವಳಿಕೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಅವರು ರಚಿಸಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಮಾನವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾಟಕ ಕಲೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಕಲೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ರಂಗಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ಅವರು ಹೋಗುವಾಗ ಗುಣವನ್ನೂ

ನಡತೆಯನ್ನೂ ಹೊತ್ತು ಹೋಗುವಂತಾಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು.

ನಾಟಕರಂಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ನೀಡಬಾರದೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಆಗುವುದಾದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಕಲಾಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಿಹಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದ ಕಹಿಯಾದ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗುಳಿಗೆಯು ರೋಗಿಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ನಾಟಕರಂಗ ಸುಖದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಶೀಲ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ನಯವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ನಟರನ್ನು ಸಮಾಜ ಕೀಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಖಂಡಿಸಿದರು. ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ಅವರುಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ನಿರಂತರ ಆಸೆಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಸೇರಿ ನಟಿಸಲು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಿದರು. ಸಿ. ಪಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯರ್, ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿ, ಷಣ್ಮುಗಂ ಚಿಟ್ಟಿಯಾರ್ ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಯರನ್ನು ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನಟಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿ ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ನಟಿಸುವುದನ್ನು ಇವರು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ. ಕಲಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವವರೇ ನಟಿಸಲು ರಂಗಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಕಲೆಯನ್ನು ಪವಿತ್ರವಾದುದೆಂದು ಅರಿತಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಗೌರವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದ ಅವರು ನಾಟಕ ಕಲೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತಹ ಹಲವಾರು ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದರು.

ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳು ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಉತ್ತಮವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅದಮ್ಯ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವನಪರ್ಯಂತ ದುಡಿದರು. ನಿಜವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆ ಕಠಿಣ ಶ್ರಮ, ಉತ್ತಮವಾದ ಗುರಿ, ಕೀರ್ತಿ ತರುವಂತಹ ಗೆಲುವಿಗೆ ಸಾಧನವಾಯಿತು. ಸಂಬಂಧನಾರರು ನಾಟಕರಂಗದಲ್ಲಿ ಅಜರಾಮರವಾಗಿ ಉಳಿದರು.

ತಮಿಳು ನಾಟಕರಂಗಕ್ಕೆ ಜನಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ದೊರೆಯಿತು. ನಟರನ್ನು ಕಲಾವಿದರೆಂದು ಗೌರವಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿದರು. ಪಾಮರರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿದರು. ತಮಿಳು ನಾಟಕರಂಗವು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಂತು ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರ ರಂಗಭೂಮಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆವಂತೆ ಮಾಡಿದವರು ಸಂಬಂಧನಾರರೆಂದು ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು.

೪. ಇತರ ಕೃತಿಗಳು

ಪಮ್ಮಲ್ ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರರು ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳ ಕತೃವಾಗಿಯೂ, ನಾಟಕ ಕಲಾವಿದರಾಗಿಯೂ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದು ನಾಟಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಇತರೇ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೃತಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಕಥೆ, ತಮಿಳು ನಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸ, ನಾಟಕರಂಗದ ನೆನಪುಗಳು (ಆರು ಭಾಗಗಳು), ವಾಕ್ಚಿತ್ರದ ಅನುಭವಗಳು, ನಟನಾ ಕಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳು, ನಟರನ್ನು ಕುರಿತ ಪುಸ್ತಕ, ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ, ಕಾಲವನ್ನು ಕುರಿತಾದುದು, ಆದರ್ಶ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ಹಲವಾರು ನೀತಿ ಕಥೆಗಳು, ಕೆಲವು ದೇವಾಲಯಗಳು, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹಬ್ಬಗಳು ಮೊದಲಾದ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹಲವಾರು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಚಿಂತನಾಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಿ ಅವರು ಉತ್ತಮವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯದೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದೂ ಎರಡೂ ಬೆರೆತಿರುವುದೇ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನ. ಎರಡೂ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಹೆಣೆದು ಅದನ್ನು ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಾವಿದನ ಕರ್ತವ್ಯ ಅಡಗಿರುವುದು. ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ತೊರೆದು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಅಂತಹ ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯದಿಂದ ಉತ್ತಮವಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನೇ ಬೆರೆಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರ್ ಅವರ ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯತೆಯನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಅವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಜತೆಯೇ ಅಧಿಕ. ಯಾರ ಮನಸ್ಸೂ ನೋಯದಂತೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಿರೂಪಣೆ. ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ಮರೆಮಾಚದೆ ಓದುಗರಿಗೆ ನೀಡುವ ಸಿದ್ಧತೆ.

ಮಾನವತಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜೀವನದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ

ಕಾಣಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅದನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಪೂರ್ಣ ಅರಿವು ತಮಗೆ ಇರುವುದೇ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುದನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವರು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಾವೋದ್ವೇಗಗಳಿಗೆ ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಅಧಿಕವಾಗಿಯೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಯೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವೇ ದೊರೆಯದಂತೆ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ತಮಗಿದ್ದ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವರ ಹೃದಯ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅನುಭವಗಳನ್ನೇ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಭಾಷೆಯ ರೂಪನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಚಿತ್ರಿಸಿದುದನ್ನು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರು ಬರೆದಿರುವ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಉತ್ತಮ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಓದಿದವರು ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಸಂಬಂಧನಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಅವರ ಗ್ರಂಥರಾಶಿಯನ್ನು ಏಕರೀತಿಯ ತತ್ವಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನಾವು ಈ ರೀತಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ನಾಟಕರಂಗದ ನೆನಪುಗಳು (ಆರು ಸಂಪುಟಗಳು)

(1931, 1933, 1935, 1936, 1938)

ಸಂಬಂಧನಾರರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾಟಕರಂಗದ ಅನುಭವಗಳು ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿವೆ. ನಾಟಕರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ದುಡಿದು ನಾಟಕಗಳ ಕತೃವಾಗಿ, ನಟರಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಅವರು ಬಹಳ ಅನುಭವ ಪಡೆದವರಾಗಿದ್ದರು. ಅಂತೆಯೇ ಎಷ್ಟೋ ಕಹಿ ಅನುಭವಗಳೂ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗಿವೆ. ಹಲವಾರು ಕಹಿ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಅನುಭವಿಸಿದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನೂ ಇತರರಿಗೆ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುವುದೂ ಒಂದು ರಸಾನುಭವ.

ಹಾಗೆ ಬಿಡಿಸಿ ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರು ನಾಟಕರಂಗಕ್ಕೆ ಒಳಿತನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೂ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ನಡೆದಿರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಅವು ಮುಂದೆ ನಡೆಯದಂತೆ ತಡೆಯಬಹುದು. ಅನುಭವದ ಆಧಾರದಿಂದ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುವುದು ಗ್ರಂಥರಚನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಲ್ಲೊಂದು.

ನಾಟಕರಂಗದ ನೆನಪುಗಳು ಎನ್ನುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಆರು ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಒಂದೊಂದೂ ನಾಟಕ ರಂಗದ ಅನುಭವದ ಗಣಿಗಳಾಗಿವೆ. 1891 ರಲ್ಲಿ ಅವರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು, ನಟಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ದಿನದಿಂದ ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ರಸಾನುಭವ ಪಡೆದರೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ, ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಿತು ಹಾಗೂ ಕೆಡುಕುಗಳು ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೆಡುಕಾದುದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬ ಮುಖ್ಯವಾದ ಗುರಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಾಟಕ ರಂಗದ ಅನುಭವ ಕಡಿಮೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕೆಲವಾರು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಅವರು ತಮಗೆ ಅರಿಯದಂತೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಮುಂದೆ ದಿನಗಳೆದಂತೆ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವರೇ ಹಾದಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಈ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಅವರಿಂದ ಫಲ ದೊರೆಯುವುದು, ಎಲ್ಲರೂ ಈ ರೀತಿಯ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಹೊಗಳುವುದನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದನ್ನು ಬಹಳ ನೋವಿನಿಂದ ತೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಸ್ತು ಇಲ್ಲದ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಮವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿಯು ಅವನತಿ ಪಡೆಯುವುದೆಂದು ನಟರು ತಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ತಿರಸ್ಕೃತರಾಗುವರೆಂದೂ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಗೌರವವಾದ ಭಾವನೆಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಹಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾಟಕ ಕಲೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರು.

ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲ ನಟರನ್ನು ಸಮಾನರಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಒಬ್ಬರಿಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಮೇಲು ಮತ್ತು ಕೀಳುತನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರೆ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಅವನತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕಲೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅದು ತಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಉದಹರಿಸಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಇರಬೇಕಾದ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಾಗ ಏರ್ಪಡುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಂಗರಚನೆ, ನಟಿಸುವ ರೀತಿ, ಚಿತ್ರಾಲಂಕರಣ, ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ರಂಗ ಸಿದ್ಧತೆ, ನಟರು ಮಾತನಾಡುವ ರೀತಿ, ನಟಿಸುವ ರೀತಿ, ತೆರೆ ಎಳೆಯುವ ರೀತಿ,

ದೀಪಾಲಂಕಾರ ಮೊದಲಾದ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಂಗಸಜ್ಜಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತಪ್ಪು ನಡೆದರೂ ಸಹ ಅದು ಬಹು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ನಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿ ನಟಿಸುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ನಟರು ಸಲ್ಲದ ಹಟವನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಯಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತಮ ನಟನೆಯೇ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಕಲಾನೈಪುಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರ ನಾಟಕರಂಗದ ನೆನಪುಗಳು ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸಂಪುಟಗಳು ನಾಟಕರಂಗವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುವವರು ತಪ್ಪದೇ ಓದಬೇಕಾದ ಗ್ರಂಥರಾಶಿ. ಹೊಸದಾಗಿ ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವವರಿಗೆ ಇವು ದಾರಿದೀಪಗಳಾಗಿವೆ. ನಾಟಕ ಕಲೆ ಬೆಳೆಯಲು ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ.

ನಟನ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುವುದು? (1936)

ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರರು ತಮ್ಮ ವಿಶಾಲವಾದ ರಂಗಮಂದಿರದ ಅನುಭವವನ್ನು ನಟನ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುವುದು? ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ನಟನ ಕಲೆಯನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಂಗಮಂದಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಬಯಸುವವರಿಗೆ ಇದು ದಾರಿದೀಪವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ನಟಿಸುವುದನ್ನು ಅರಿತವರಿಗೂ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಆಂಗ್ಲ ನಾಟಕರಂಗದ ಹೆಸರಾಂತ ನಟರಾದ ಸರ್. ಹೆನ್ರಿ ಇರ್ವಿಂಗ್ ಎನ್ನುವವರು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹವ್ಯಾಸಿ ನಟರಾಗಿದ್ದು ನಂತರ ವೃತ್ತಿ ನಟರಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ, ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವವರೂ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸಲು ಮುಂದು ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಟರು ಹಣಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು.

ಶರೀರದ ರಕ್ಷಣೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ನಟನಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ, ಆಕರ್ಷಣೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ನಟಿಸಿ ಶರೀರದ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪು. ಉತ್ತಮವಾದ ಕಂಠವೂ ಶಾರೀರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೂ ಇರುವವರು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಟಿಸಿದರೆ ಹೆಸರನ್ನು, ಹಣವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು. ತಮ್ಮನ್ನು ಇತರರು ಹೊಗಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನೊಂದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅದು

ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಕಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಮಾನವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಶರೀರದ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಕೆಡುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಲಾರಾಧನೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಟಿಸಬೇಕು.

ವ್ಯಾಯಾಮ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದು ಆರೋಗ್ಯವನ್ನಲ್ಲದೆ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಅಗತ್ಯ. ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ನಟಿಸಬೇಕು. ತಾನು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದ ಪಾಠವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಂತರವೇ ರಂಗಮಂದಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು. ಇತರರು ಹೇಗೆ ನಟಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮಾತು ಮತ್ತು ನಟನೆ ಕೃತಕವಾಗಿರಬಾರದು. ಅದು ಸಹಜವಾಗಿ ಮಿಲನವಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಕಲೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಟನೆಗೆ ಮುಖ್ಯಭಾವವು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಒಂದು ರೀತಿ ನಟನಾಶಕ್ತಿ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ವೇಷವು ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಕ್ರಮ. ನಾಟಕದ ಪಾತ್ರದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಟಿಸಬೇಕು. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉಡುಪುಗಳು, ವಹಿಸಿರುವ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಬೇಕಾದ ನಟನೆ, ಆಡಬೇಕಾದ ಮಾತು ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕಲೆಯು ತನ್ನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ನಟಿಸುವವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ನಟನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಾಟಕ ರಂಗದ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ ಬಹು ಅಂದವಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಾ ಕಂಡ ನಾಟಕ ಕಲಾವಿದ 1964

ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ನಾಟಕ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಅವರು ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಕುರಿತು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊರಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸಕ್ತಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಂದೇ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ವೈಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬರು ತಾತ್ಕಾರದಿಂದ ನೋಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಂಬಂಧನಾರರು ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತಮ್ಮಂತಹ ನಾಟಕಕಾರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸಹೋದರರಂತೆ ಕಾಣುವುದನ್ನು ಅವರ ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಅವರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ನಾಟಕವನ್ನು ನಡೆಸಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದ ಗೋವಿಂದ ಸ್ವಾಮಿರಾವ್‌ರವರನ್ನು ಕುರಿತು ಉತ್ತಮವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೊರ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅನಂತರ ಅವರಂತೆ ಮರಾಠಿ ನಾಟಕಕಾರರಾದ ಸುಬ್ಬರಾವ್, ಕುಪ್ಪಣ್ಣರಾವ್, ಪಂಚನಾಥರಾವ್ ಮೊದಲಾದವರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತೂ ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾಟಕಕಾರರನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯುವಾಗ ಅವರ ದೊಡ್ಡ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಸಣ್ಣತನವನ್ನೂ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ವಿವರಣೆಗಳು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಲಾವಿದರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆ ಹಾಗೂ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಾಗಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ಪಿಳ್ಳೆ, ಸುಬ್ಬರಾವ್ ಆಚಾರಿ, ಕನ್ನಯ್ಯ, ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ, ಕೆ. ಬಿ. ಸುಂದರಂಬಾಳ್, ಕಂದಸಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್, ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಪಾವಲರ್, ಶಂಕರದಾಸ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಟಿ. ಕೆ. ಷಣ್ಮುಗಂ, ಸಹಸ್ರನಾಮಮ್, ನವಾಬ್ ರಾಜಮಾಣಿಕ್ಯಂ, ಎಂ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರನ್, ಶಿವಾಜಿ ಗಣೇಶನ್, ಪಿ. ಬಾಲಮಣಿ ಅಮಾಳ್, ವಿ. ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಎನ್. ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿ, ವಿ. ವಿ. ಗೋಪಾಲರತ್ನಂ, ವೆಲ್‌ನಾಯರ್, ಟಿ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯಲು, ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣ ಪಾಪನಾಶಂ ಶಿವನ್, ಎಸ್. ಎನ್. ಕೃಷ್ಣನ್, ಟಿ. ಎಸ್. ಬಾಲಯ್ಯ, ಯಾಳ್ ಪಾಣಂ ಸ್ವರ್ಣಲಿಂಗ ಪಿಳ್ಳೆ, ಕೆ. ಸಾರಂಗಪಾಣಿ, ಎನ್. ಟಿ. ಸುಂದರಂ, ಪುಷ್ಪ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಮೊದಲಾದ ಹಲವಾರು ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಕುರಿತು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಟಕದ ತಮಿಳು(1962)

ನಾಟಕ ರಂಗದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರುವವರು ಅದರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅರಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಇತರರೂ ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ಅದರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸಿದರು. ಹಳೆಯ ತಮಿಳು ವ್ಯಾಕರಣ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ ವಿವರಣೆಗಳು, ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳು, ತಾಮ್ರಲಿಪಿಗಳು, ಇತಿಹಾಸದ ಆಧಾರಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ ತಮಿಳು ನಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಧ್ಯಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ತಮಿಳನ್ನು 'ಮುತ್ತಮಿಳ್' ಎಂದು ಹೊಗಳಿ ಕರೆಯುವುದನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾಟಕದ ತಮಿಳು ಆ ಕಾಲದ ನಡತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತೊಲ್ ಕಾಪ್ಪಿಯಂ, ಸಂಗಕಾಲದ ಹಾಡುಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳ ಬಗೆಗೆ ವಿವರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಲಪ್ಪದಿಕಾರವು ಒಂದು ಮುತ್ತಮಿಳ್ ಕಾವ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಡಿಯಾರ್ಕು ನಲ್ಲಾರವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಆಧಾರದಿಂದ ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾಟಕದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ನಾಟಕ ವ್ಯಾಕರಣಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಾಲದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ರಂಗಸಜ್ಜಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ.

ಮೊದಲನೇ ರಾಜರಾಜನ ತಂಜಾವೂರು ದೇವಾಲಯದ ಶಿಲಾಶಾಸನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಕ್ರಿ.ಶ. ಹತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರ ನಾಟಕವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಿದುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ರಾಜರಾಜನ್ ಎನ್ನುವ ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕಗಳ ಬಗೆಯನ್ನೂ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೀದಿ ನಾಟಕಗಳು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡೆದಿತ್ತು. ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವನಾಥ ಮೊದಲಿಯಾರ್‌ರವರ **ದಂಬಾಚಾರಿ ಎಲಾಸ** ಹಾಡುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕ. ಇದು 1857 ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಅಚ್ಚಾಗಿ 1867 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು.

ಹೊಸರೀತಿಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಬರೆದ ನಾಟಕ ವೆನಿಸ್ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ಇದು 1876ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. 1877ರಲ್ಲಿ ದಿಂಡಿವನಂ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ರಾಜು ಬರೆದ **ಪುತಾಪ ಚಂದ್ರ ಎಲಾಸ** ಹೆಸರಾದ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸುಂದರಂ ಪಿಳ್ಳೆ ಬರೆದ **ಮನೋನ್ಮೋಯಂ** 1891 ರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾಯಿತು. ಇದು ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾದ ಬಹು ಪುರಾತನ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕ. ತಮಿಳು ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಇಂದೂ ಇದು ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಇಂತಹ ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾ ನಾಟಕ ತಮಿಳು ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಧ್ವನಿ ಚಿತ್ರದ ಅನುಭವಗಳು (1938)

ಸಂಬಂಧನಾರರು ನಾಟಕರಂಗದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಧ್ವನಿಚಿತ್ರದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ನಾಟಕಗಳು ಜನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದವು. ಆದುದರಿಂದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಲು ಹಲವರು ಆಶಿಸಿದರು. ಅಂಥವರು ಸಂಬಂಧನಾರರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬಯಸಿದರು. ಅವರಿಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮಾತನಾಡುವ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸಲೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲೂ ಬಯಸಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಾನು ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪಡೆದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು **ಧ್ವನಿಚಿತ್ರದ ಅನುಭವಗಳು** ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ತಮ್ಮದೇ ಆದ ನಾಟಕಗಳಾದ **ಲೀಲಾವತಿ, ಸುಲೋಚನ, ಸತಿ ಸುಲೋಚನಾ** ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಚಿತ್ರೀಕರಣವಾಗುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಾವೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೋವೈ ಪೊನ್ನಸ್ವಾಮಿ ಚಿಟ್ಟಿಯಾರ್, **ಮನೋಹರ** ನಾಟಕವನ್ನು ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತಾವೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಚಿನ್ನಾಗಿ ನಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತೊಂಡಿಕೊಪ್ಪು ಶಾರದಂಬಾಳ್ ಪದ್ಮಾವತಿಯಾಗಿಯೂ, ತಿರುಚಿನಾಪಳ್ಳಿ ತಮಿಳುವೇಣಿ ವಸಂತ ಸೇನೆಯಾಗಿಯೂ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿ ಚಿನ್ನಾಗಿ ನಟಿಸಿರುವುದನ್ನು ಬಹಳ ಚಿನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. **ಮನೋಹರ**ವನ್ನು ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೂಲಕಥೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವುದನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಇಚ್ಛಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅವರ **ಬೇತಾಳ ಪ್ರಪಂಚ, ರತ್ನಾವಳಿ** ಮೊದಲಾದ ನಾಟಕಗಳು ಚಿತ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ನಾಟಕಗಳಿಗೂ ಚಿತ್ರೀಕರಣಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಅವರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಟನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೀತಿಯನ್ನೂ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ದೋಷಗಳನ್ನೂ ಉದಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಟರುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕು. ಅಂಗಾಂಗಗಳ ರಚನೆ, ನಟನಾ ಕೌಶಲ್ಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಟರಿಗೆ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಇರಬಾರದು. ನಟಿಸುವ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಉಡುಪು ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಕೆಲವು ನಟರು ತಾವು ಪಡೆದಿರುವ ಹೆಸರಿಗೂ ಕೀರ್ತಿಗೂ ತಕ್ಕಂತೆ ತಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಟೊಳ್ಳಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಶಿಸುವುದನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಟನಾ ಕೌಶಲ್ಯವು ಸಹಜವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿ ಗಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಚಿನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಭ್ಯಾಸವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಕಲೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಚಿತ್ರೀಕರಣದ ರೀತಿಯನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಚಿತ್ರೀಕರಣದ ರೀತಿಯನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಟಿಸುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಸಹಜವಾಗಿ ನೈಜವಾಗಿ ನಟನೆಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಟನೆ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಭಾವ, ಕೈಕಾಲುಗಳ ಸಂಚಲನೆ ಮೊದಲಾದವು ಸಹಜವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪುವಂತೆಯೂ ಇರಬೇಕು. ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಕ್ರಮವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ಸಂಬಂಧನಾರರ ಬಯಕೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ

ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಿದರು. ಇದರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ.

ತಮಿಳು ಧ್ವನಿ ಚಿತ್ರದ ಚಿತ್ರೀಕರಣ (1937)

ಬೆಳ್ಳಿಪರದೆಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹಲವು ವಿಧವಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಜನತೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಧ್ವನಿಚಿತ್ರದ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಬರೆದರು. ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯ ಪದಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ವಿವರಿಸಿದರು. ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಟುಡಿಯೋ (studio), ಕ್ಯಾಮರಾ (camera), ಸಿನೇರಿಯೋ(scenario), ಮೀಡಿಯಂ ಷಾಟ್ (medium shot), ಕ್ಲೋಸ್ ಅಪ್ (close up), ಫೇಡ್ ಔಟ್ (fade out) ಟ್ರೇಕಿಂಗ್ (tracking) ಕಟ್ ಷಾಟ್ (cut shot), ರಶ್ ಪ್ರಿಂಟ್ (rush print), ಷೂಟಿಂಗ್ (shooting) ಮೊದಲಾದ ಹಲವಾರು ಪದಗಳಿಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಚಿತ್ರ ತೆಗೆಯುವ ಬಂಡವಾಳಗಾರರನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲ್ಕತ್ತ, ಕೋಲಲಾಂಪುರ್, ಪೂನಾ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ನಟರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಚಿತ್ರೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಚರಿತ್ರಾರ್ಹ ಘಟನೆಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವುದು ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾದುದೆಂದು ಬಯಸಿದರು.

ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಅವರು ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ದೃಶ್ಯಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ, ನಟರುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು, ಹೊಂದಿಸಿ ನೋಡುವ ರೀತಿ, ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಒದಗಿಸುವ ರೀತಿ, ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪರದೆಗಳು, ವೇಷದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ಉಡುಪು ಮತ್ತು ಅಲಂಕಾರ, ಹೊರಾಂಗಣ ಚಿತ್ರೀಕರಣ, ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಿಂದ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದು ಮೊದಲಾದ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರಣೆ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಲೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಅದು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕದಂಬ (1938)

ಸಂಬಂಧನಾರರು ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಾ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದವರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಒಬ್ಬ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಕಥೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಡಬ್ಬುವಿನ ಯಾತ್ರೆ ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಕಲನವನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹೆಸರುಗಳು, ರಚನೆಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಗೆ ತುಂಬಿದ ದೃಶ್ಯಗಳಾಗಿ ರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಊರು ಇಲ್ಲಾಊರು, ಅಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬು ಎನ್ನುವವನಿಗೆ ಅಂತರ ಡಬ್ಬು, ಆಕಾಶಡಬ್ಬು, ಬ್ರಹ್ಮಡಬ್ಬು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಡಬ್ಬು ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯವನಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಡಬ್ಬು ತನ್ನ 18 ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಹಲವಾರು ಪ್ರಯಾಣಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳ ವಿವರಣೆ ಹೀಗಿದೆ:

ಇದರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಕಥೆಗಳಿವೆ.

1. ಸಿಂಹವನ್ನು ಗೆದ್ದ ಕಥೆ
2. ಮಾತಾಮಂದಿರದ ಮೇಲೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಕಥೆ
3. ಮೂರ್ಖ ನರಿಯನ್ನು ಕೊಂದ ಕಥೆ
4. ಆಶ್ಚರ್ಯ ಜಿಂಕೆಬೇಟೆ
5. ನಾನು ಒಬ್ಬ ರಾಜನಾದ ಕಥೆ
6. ನರಿಯನ್ನು ಕುದುರೆ ಮಾಡಿದ ಕಥೆ
7. ನಾನು ಚಂದ್ರಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕಥೆ
8. ತಿಮಿಂಗಿಲದ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದ ಕಥೆ
9. ಶ್ರೀರಂಗ ಕೋಟೆಯನ್ನು ನಾನು ಗೆದ್ದ ಕಥೆ
10. ನಾನು ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕಥೆ
11. ಸಾವಿರ ಸಿಂಹಗಳನ್ನು ಅರೆ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟ ಕಥೆ

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಗಿಸುವ ಕಥೆಗಳು. ಇವೆಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ.

ಈ ಕಥೆಗಳಲ್ಲದೆ ಕದಂಬವ್ ಎನ್ನುವ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ “ಕಂಡಕ್ಕರುಗಳು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದುದು” ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನೂ ಮತ್ತು ನಾಟಕ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಬಿಡದೆ ಗ್ರಂಥರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸಂಬಂಧನಾರರು ಆಶಿಸುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಭಾಪತಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್ ಕಥೆಗಳು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಥೆಗಳೂ ನಗೆಗಡಲಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ಓದಲು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಇವುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಲೇಖಕರು ಹೊರತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಸ್ಯರಸವು ಈ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಹಲ ಬಗೆಯ ಹೂಗೊಂಚಲು (1958)

ಹಲವು ರೀತಿಯ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ **ಹಲ ಬಗೆಯ ಹೂಗೊಂಚಲು** ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಕಿರುಕತೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊರತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಏಳು ಕಥೆಗಳು ಇವೆ.

1. ಒಬ್ಬ ಸಂಪಾದಕರ ತೊಂದರೆಗಳು
2. ಒಂದು ಹಾಡಿನಿಂದ ಬಂದ ಉಪದ್ರವ
3. ನನ್ನ ಸಣ್ಣ ಬೆರಳಿನ ಉಂಗುರ
4. ತಾತನ ಕಥೆಗಳು
5. ದೈವಾಧೀನ
6. ತಾರಕ ಮಂತ್ರ
7. ಗುರುಶಿಷ್ಯ ಸಂವಾದ

ಈ ಕಥೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಓದಲು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತವೆ. “ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಬೆರಳಿನ ಉಂಗುರ” ಎನ್ನುವ ಕಥೆ ನಾಟಕ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಉಳಿದವು ಕಲ್ಪನೆಯ ಕಥೆಗಳಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುವ ತತ್ವಗಳನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಬೇಕು; ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಬೇಕು; ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೆಣೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಹಾಸ್ಯದ ಕಥೆಗಳು (1936)

ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪನೆಯ ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಹಸ್ತರು. ಹಾಸ್ಯಪ್ರಧಾನವಾದ ಕೆಲವು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ **ಹಾಸ್ಯ ಕಥೆಗಳು** ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹೊರ ತಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಆರು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಇವೆ.

1. ಸಭಾಪತಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್ ಕಥೆಗಳು

2. ದಾಯರ ಕಥೆಗಳು
3. ದೀಪಾವಳಿ ಸ್ನಾನದ ಕಥೆ
4. ಸುಳ್ಳಿಲ್ಲದ ಕಥೆ
5. ಅರಸನ ಕಥೆ
6. ಕಥೆ ಹೇಳುವವನ ಕಥೆ

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಭಾಪತಿ **ಮೊದಲಿಯಾರ್ ಕಥೆಗಳು** ಎಂಬ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟು ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಬೇರೊಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕಥೆಗಳು ಬೇರೆಯಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇವು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತುಣುಕುಗಳಂತಿರುವ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು.

ದಾಯರ ಕಥೆಗಳು ಎನ್ನುವುದು ಐದು ಕಥೆಗಳ ಒಂದು ಸಂಕಲನ. ಇದೇ ರೀತಿ ನೂರು ಕಥೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ **ಅರಸರುಗಳ ಕಥೆ** ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕ. ಇದನ್ನು ಓದುವವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ಸಂಬಂಧನಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಉತ್ತಮ ನಾಟಕ ಕತೃವಿಗೆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸುಲಭರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ದೀಕ್ಷಿತರ ಕಥೆಗಳು (1936)

ದೀಕ್ಷಿತರ ಕಥೆಗಳು ಶೃಂಗಾರ ರಸದಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಓದುಗರನ್ನು ನಗೆಗಡಲಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಕುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿ ದೀಕ್ಷಿತರು ಕುಂಭಕೋಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಅವರು ಮರಣ ಹೊಂದಿ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಮುಗಿದುಹೋಗಿವೆ. ತುಂಟತನದ ಜೀವನ ಅವರದು. ಅವರ ತುಂಟತನವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳು (1937)

ಹಾಸ್ಯ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವಂತೆ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನೂ ಬರೆದು ಅವುಗಳನ್ನು **ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳು** ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರತಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟು ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಇವೆ.

1. ಮದರಾಸಿನ ವಿನೋದಗಳು
2. ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿನ ಟಿಕೆಟ್

3. ಅದಿರ್ ವೆಡಿಯಾರ್ ಕಿವುಡರ ಕಥೆ
4. ಆಸ್ವತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ
5. ಅಸಂದರ್ಭಗಳು
6. ಹವ್ವುಕು ಮಾಲುಮ್ ನೈ ಸಾಯ್ಬು ಕಥೆ
7. ಅಸ್ವಶ್ಯತೆ
8. ಶಕುನ ನೋಡಿದ ಕಥೆ
9. ವಯಸ್ಸು
10. ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ
11. ತಮಿಳು ಹೆಂಗಸು
12. ಶಾಪದ ವಚನ

ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಗಳು (ಪ್ರಬಂಧಗಳು) ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅಚ್ಚಿಟ್ಟು ಇತರ ಕಥೆಗಳಂತೆಯೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಶೃಂಗಾರ ರಸದಿಂದ ಹಾಸ್ಯಭರಿತವಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಸಂಬಂಧನಾರರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಪಡೆದಿದ್ದರೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಶಿವಾಲಯ-ಭಾರತದ ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ-ಐದು ಭಾಗಗಳು (1945, 1946, 1948, 1948, 1948)

ಶೈವ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಶಿವಭಕ್ತಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆದರು. ತಂದೆಯು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದನ್ನೂ ತಾಯಿಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಇವರು ಭಕ್ತಿಭಾವವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ತಂದೆಯು ಹಲವಾರು ಶಿವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೂ ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಹಲವಾರು ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶ ಲಭ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ದೇವಾಲಯಗಳ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿರುವ ಶಿಲ್ಪಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವು ದೊರೆಯಿತು. ಅವುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ಹಲವಾರು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶಿವಾಲಯಗಳು - ಭಾರತದ ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಐದು ಸಂಪುಟಗಳು ಹೊರಬಂದಿವೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಶಿವಾಲಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹಲವಾರು ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳ ರಚನೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಸಣ್ಣ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಸಹ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗ “ಅಕ್ಕ ಸಾಲೆ” ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. “ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠಮ್ ತಾಲ್ಲೂಕ್, ತಿರುವೆಂಪೇಲಿ ಜಿಲ್ಲೆ, (ಸೆನ್ನೈ) ಮದರಾಸು ರಾಜಧಾನಿ-ಶಿವಾಲಯ. ಸ್ವಾಮಿಯ ಹೆಸರು ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಸಾಲೆ ಈಶ್ವರ ಮುದೈಯಾರ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ‘ದ್ರಾವಿಡ ಶಿಲ್ಪಿ’ ಎಂದು ವಿವರಣೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಗ್ರಹಾರ ಪಚ್ಚಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹಳ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ‘ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಶಿವಾಲಯ-ಸ್ವಾಮಿ ಹೂಣೇಶ್ವರ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬಹುಜನರಿಗೆ ಪರಿಚಿತವಾದ ಅಗಸ್ತೇಶ್ವರ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರಿಸಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ‘ಅಗಸ್ತೇಶ್ವರ ತಿರುವಾಂಕೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಗೆ ಮೂರು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಾಲಯ, ಸ್ವಾಮಿ-ಅಗಸ್ತೇಶ್ವರ, ದೇವಿ-ಅಮೃತವಲ್ಲಿ, ಸಮುದ್ರ-ತೀರ್ಥ, ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಲೋಪಾ ಮುದ್ರೆಯೂ ಪೂಜಿಸಿದ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ವಿವರವಾಗಿ ಅಂಬರ್ ಮಹಾಳಮ್, ಅಮರನಾಥ, ಅವಿನಾಶಿ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಆಯೋಧ್ಯೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬರೆಯುವಾಗ ಆಯಿಹಾರ್, ಆಯೋಧ್ಯಾ ಪಟ್ಟಣ, ಸೌಲಿ, ಬತ್ನಾರ್ ಮೊದಲಾದ ಮೂವತ್ತು ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ದೇವಾಲಯಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿರುವುದು ಯಾತ್ರೇ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಮೊದಲ ಭಾಗದ ಅಕಾರಾದಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ‘ಕನ್ಯಾಪೂರ್’ ಎಂಬ ದೇವಾಲಯದಿಂದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕಂಚಿಯ ‘ಎಕಾಂಬರೇಶ್ವರ’ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಿವರಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಡುಮಿಯಾ ಮಲ್ಯ ಕುಂಭಕೋಣ ಮೊದಲಾದ

ಶಿವನ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣ, ಶಿಲ್ಪಕಲೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೂರನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು 'ಸೀರ್‌ಗಾಳಿ' ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶುಚೀಂದ್ರ, ಸೆನ್ನೆಪಟ್ಟಣಂ, ತಂಜಾವೂರು, ತಲಕಾಡು, ನೈವೇಲಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಬರೇಲಿ' ಎನ್ನುವ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಶಿವಾಲಯದಿಂದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಾಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಪನಾಶಂ, ಬಕನೀರ್ ಸಂಸ್ಥಾನ, ಪಳೆಯಾರೈ, ಬಿಜಾಪುರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಉತ್ತಮವಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಐದನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ತಿರುವಾಂಕೂರ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ 'ಮುಂಜೀರಾ' ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ 'ರಾಮೇಶ್ವರ'ವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವ ಸಂಬಂಧನಾರು ಅಂದ್ರ ದೇಶದ ಕಡಪ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಮೇಶ್ವರವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯುವುದನ್ನೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ರಷ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಯಾಸ್ಪಿಯಲ್ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ 'ರೆಸ್ಪ್' ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಶಿವಾಲಯವನ್ನೂ ಕುರಿತು ನಿಜಾಂಶವನ್ನು ಹೊರಗೆಡವುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೊರಡುವ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ.

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯಗಳು (1947)

ಶಿವಾಲಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಶಿವಸಂಪ್ರದಾಯದೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರುವ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅವು ಇರುವ ಊರುಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅಕಾರಾದಿಯಾಗಿ ಒಂದೊಂದನ್ನು ಕುರಿತು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ 'ಅತ್ತ ಕಡೆ' ಎಂಬ ಸ್ಥಳದ ವಿವರಣೆ ನೀಡುತ್ತಾ 'ತಿರುಚ್ಚರಪಳ್ಳಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ಥಳ, ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದುದು' ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಮುಂದೆ 'ಅರಕೋಣ ಮಲೈ' ಶ್ರೀಲಂಕಾ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿದೆ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅರವಟ್ಟಿ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವು ಕನ್ನಡ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆ ವಿನನ್ ಕುಡಿ, ಎರಾಗಂ, ಕದಿರ್ ಕಾಮಂ, ನೆಂದೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ

ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಚಿನ್ನಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯ, ಚಿಂತಾದ್ರಿ ಪೇಟೆ, ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಿರುವಾಯೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ 'ವಳ್ಳಿ ಮಲ್ಯೆ' ಬಹಳ ಹೆಸರಾದುದೆಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಸ್ಥಳವು ಇಂದು ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ದೈವಭಕ್ತಿಯು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥಗಳು ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ಬಹು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೈಹೊತ್ತಿಗೆಯಾಗಿದೆ.

ಶಿವಾಲಯದ ಶಿಲ್ಪಗಳು (1946)

ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಶಿಲ್ಪಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳು ಕಲಾವೈಭವದಿಂದ ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಸಂಬಂಧನಾರರು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿದರು. ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಿಲಾಶಾಸನ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಆಧಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಲ್ಪಗಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಅನಂತರ ಅದನ್ನು ಆರ್ಯಶಿಲ್ಪ, ದ್ರಾವಿಡ ಶಿಲ್ಪ ಎಂದು ಎರಡಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒರಿಸ್ಸಾ, ಕಾಶ್ಮೀರ, ನೇಪಾಳ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಿಲ್ಪಗಳನ್ನು ಆರ್ಯ ಶಿಲ್ಪಗಳೆಂದೂ ದಕ್ಷಿಣದ ಶಿಲ್ಪಗಳನ್ನು ದ್ರಾವಿಡ ಶಿಲ್ಪಗಳೆಂದೂ ವಿಭಜಿಸಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶಿವಾಲಯಗಳ ರಚನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಅವುಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಇತಿಹಾಸದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಂಶೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಾಲಯ ಸೂರ್ಯ ನಮಸ್ಕಾರ ಎಂದರೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪಲ್ಲವರು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಚೋಳರು, ನಂತರದ ಚೋಳರು, ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರು ಚಾಲುಕ್ಯರು ಅಥವಾ ಹೊಯ್ಸಳರು ಮೊದಲಾದವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಎಲ್ಲ ಶಿಲ್ಪಗಳನ್ನು ದ್ರಾವಿಡರ ಕೊಡುಗೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಗುಹೆಗಳಂತೆ ಕೊರೆದ ದೇವಾಲಯಗಳು, ಹೊರಗಡೆ ಕಟ್ಟಿದ ದೇವಾಲಯಗಳು ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಚಿದಂಬರಂ, ತಿರುವಾರೂರು, ತಂಜಾವೂರು, ಕಾಂಚೀಪುರ, ತಿರುವೇಟ್ರಿಯೂರ್ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರಾದ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪುರಾತನ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ, ಶಿಲ್ಪಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿಲ್ಪಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಉತ್ತಮ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ದೈವಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಲಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತರಾಗಿ ಕಲಾವಂತರಾಗಿ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಜೀವಿಸಿದರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಶಿವಾಲಯದ ಉತ್ಸವಗಳು (1949)

ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಉತ್ಸವಗಳ ವಿವರಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಹೇಗೆ ಇಂದಿನ ದೇವಾಲಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವಗಳು ನಡೆಯಲು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಹಲವಾರು ಅವಕಾಶಗಳು ಶಿವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ತಿರುಚ್ಚಾನ ಸಂಬಂಧರ್, ತಿರುಮಲಯಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪೂಂಬಾಲೈಯನ್ನು ಜೀವಸಹಿತದ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಲು ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿಧವಾದ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಓಣಂ ಹಬ್ಬ, ಕಾರ್ತಿಕದ ದಿನಗಳು, ಅರಿದ್ರಾ ದಿನ, ತೈಪೂಜಿ, ಮಾಘಸಮುದ್ರ ಸ್ನಾನ, ಪಂಗುನಿ ಉತ್ತರ ದಿನ, ಅಷ್ಟಮಿ, ಮಹಾಶಾಂತಿ, ದೀಪೋತ್ಸವ ಎನ್ನುವ ಒಂಭತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾದ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಂದ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಿರುವಾರೂರು, ತಿರುವಿದೈ ಮರುಡೂರ್, ಕರೂರ್ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಸಂತೋತ್ಸವ, ತೈಪೂಜಿ ಉತ್ಸವ, ಮತ್ತು ಇತರ ಉತ್ಸವಗಳು ನಡೆದಿವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರಥೋತ್ಸವ, ವಸಂತೋತ್ಸವ, ಶಿವಗಾಮಿ ಸುಂದರಿ ಅಮೃತವರಿಗೆ ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ.

ಶಿವಾಲಯ ಉತ್ಸವಗಳು ಶಾಕಲ್ಯ, ಪಾವಳ, ಶಾಂತ, ಮಾಂಗಲ್ಯ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯಾಗಿವೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾದ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹೆಸರಾದ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ವಿವರಗಳನ್ನೂ

ಸಂಬಂಧನಾರರು ವಿವರವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವ ಭಾಗವಾಗಿ ಸ್ವಂಭ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಅಂಕುರಾರ್ಪಣ, ವಾಸ್ತುಶಾಂತಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿನಾಯಕನ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರವಾದ ವಿವರವಣಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನ ನಡೆಯುವ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ಸವಪೂಜೆ, ನಂದಿಪೂಜೆ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ಸವದ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಧುರೆ, ಕಾಂಚಿ, ಜಂಬುಕೇಶ್ವರ, ತಿರುಕ್ಕಡೆಯಾರ್, ತಿರುಚ್ಚಿಂಗಾಟ್ಟಿನ ಕುಡಿ, ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೈ, ತಂಜಾವೂರು, ತಿರುವಾರೂರು ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಾಲಯದ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನೂ ಕುರಿತು ವಿವರವಾದ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಂತೆ ಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಾಲಯದ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಿಶೇಷ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರವಾಗಿ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ತಮಿಳು ತಾಯಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಕಥೆ-ಎರಡು ಭಾಗಗಳು (1956, 1957)

ತಮ್ಮ ತಾಯಿಭಾಷೆಯಾದ ತಮಿಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿಯಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. **ತಮಿಳು ತಾಯಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಕಥೆ** ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಎರಡು ಭಾಗಗಳೂ ಉತ್ತಮ ಸಂಶೋಧನಾ ಗ್ರಂಥವಾಗಿಯೇ ಹೊರಬಂದಿವೆ. ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಒಮ್ಮತದ ತೀರ್ಮಾನವೆಂದೂ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ತೊಲ್ ಕಾಪ್ಪಿಯದಲ್ಲಿರುವ ವಿವರಣಾ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಭಾಷಾ ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತುಲನಾತ್ಮಕ ಅವಲೋಕನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮುತ್ತಮಿಳ್ ಪ್ರಾರಂಭ, ವ್ಯಾಕರಣ ವಿಭಾಗ, ಉತ್ತರದ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ದಕ್ಷಿಣದ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಇತರ ಭಾಷಾ ಸಂಪರ್ಕ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥದ ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಎರಡನೆಯ ಭಾಗವು ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಪದ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸೇರಿದುದಾಗಿದೆ. ಆದಿ ತಮಿಳರ ನಾಗರೀಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಪುರಾತನ ಪದಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಮಾನವನ ವಾಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಪದಗಳಾಗಿ ಪಾಕ್ಯಮ್, ಪಶ್ಚಿ, ವೇಡು, ಪೇಟಿ, ಚೇರಿ, ಪಟ್ಟಣ,

ಕೋಟ್ಟಿಮ್ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧನಾ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇತಿಹಾಸದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಾವೇರಿಪೂಂ ಪಟ್ಟಣಮ್, ಸೋಪಟ್ಟಣಮ್, ಮಯಲಾಪೂರ್, ತಿರುಪೇಟ್ಟಿಯೂರ್, ಮಹಾಬಲಿಪುರಮ್, ತಂಜಾವೂರ್, ಪರಂಗಿಮಲೆ, ಪಲ್ಲಾವರಮ್, ಕಾಂಚೀಪುರಮ್, ಸೆವ್ವಾಯ್ ಪೇಟ್ಟಿ, ಅಜ್ಜಿರು ಪಾಕ್ಕಮ್, ಕೇಶಿಯಾರ್, ತೊಂಡಿ, ಕಡಲೂರ್ ಮೊದಲಾದ ಹಲವಾರು ಊರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಉತ್ತಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಕುಮರಿನದಿ, ತಾಮ್ಪುಪರ್ಣಿ, ಕಾವೇರಿ, ಪಾಲಾರು, ಪರುಶಿಯಾರು, ವೈಗೈ, ವೆಲ್ಲಾರು, ಕುಡುಮುರುಟ್ಟಿ ಮೊದಲಾದ ನದಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ತಿರುಕ್ಕಳುಕುಂಡ್ರಮ್, ತಿರುಪ್ಪರಕುನ್ರಮ್, ನೀಲಗಿರಿ, ನಾಗಮಲೆ ಮೊದಲಾದ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಿರುಮೇಧಾವಿಯಾರ್, ಅಂದಂಗೋಟ್ಟಾ ಸಾನ್, ಕೋವೂರ್ಕಿಶಾರ್, ತೊಲ್ ಕಾಪ್ಪಿಯರ್, ಇಳಂಗೋ ವಡಿಗಳ್, ಸಂಬಂಧರ್ ಮೊದಲಾದ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಜಾತಿಯ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳಿನ ನಾಗರಿಕತೆಯ ರೀತಿಗಳು, ಅಭ್ಯಾಸಗಳು, ನಂಬಿಕೆಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹಲವಾರು ವಿಶೇಷವಾದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ.

ದೀರ್ಘಾಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹಾರೋಗ್ಯ (1956)

ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮ್ಮ 84 ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಾಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹಾರೋಗ್ಯ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದರು. ಇದು ಅನುಭವ ಮೂಸೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಬಂದ ಕೃತಿ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಉತ್ತಮವಾದ ದೇಹಾರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇದ್ದರು. ವಯೋವೃದ್ಧರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಅವರಂತೆ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ.

ಆಹಾರವನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಮುಂಚೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಒಂದು ಊಟಕ್ಕೂ ಮತ್ತೊಂದು ಊಟಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಅಂತರವಿರಬೇಕು. ಯಾವುದನ್ನು ತಿಂದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿರುತ್ತಿನ್ನಬೇಕು. ಹಲ್ಲುಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ದೀರ್ಘ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದು

ಅರಿಯಬೇಕು. ಗಂಟಲು ಒಣಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದರೆ ಉತ್ತಮ. ತುಪ್ಪದಿಂದ ಬೆರೆತ ಆಹಾರವು ಗಂಟಲು ಒಣಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಜಠರಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಿಡುವು ಕೊಡಬೇಕು. ಮಜ್ಜೆಗಿಯನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಟೀ ಕೆಡುಕನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಊಟ ಮಾಡುವವನು ಯೋಗಿ, ಎರಡು ಊಟ ಮಾಡುವವನು ಭೋಗಿ, ಮೂರು ಸಾರಿ ಊಟ ಮಾಡುವವನು ರೋಗಿ. ಊಟದಲ್ಲಿ ನಿಯಮವಿರಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ನಿದ್ರೆಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ರೋಗ ಬರುವುದಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ವ್ಯಾಯಾಮವು ಉತ್ತಮವಾದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬಹು ಅಗತ್ಯ. ಉತ್ತಮ ಜೀವನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೀರ್ಘಾಯಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಸಾಧಾರಣ ಆಹಾರದ ಗುಣಗಳು (1948)

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಅನುಭವಗಳು ಮತ್ತು ವೈದ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಾಧಾರಣ ಆಹಾರದ ಗುಣಗಳು ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಂಬಂಧನಾರ್ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರ್ವರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಇವರ ಆಸೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎರಡನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ವಿವರಣೆ ಹೇಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

1. ಅಗ್ನೋರ್ - ತಂಪಾದ ಪದಾರ್ಥ. ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಬಲ ತರುತ್ತದೆ. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

2. ಅಫೀಮು - ಕೆಟ್ಟ ಪದಾರ್ಥ, ಆದರೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ನೋವನ್ನೂ, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿಯುವುದನ್ನೂ ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸೌಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಮಚ ತುಪ್ಪ ಕಾಯಿಸಿ ಒಂದು ಹೆಸರುಕಾಳು ಗಾತ್ರ ಅಫೀಮನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕಾಯಿಸಿ ಎರಡು ಮೂರು ತೊಟ್ಟು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಬಹುದು.

3. ಮಜ್ಜೆಗೆ ಅನ್ನ - ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು - ಪಿತ್ತ, ಮೇಹ, ಮೂತ್ರ, ಪಾಂಡುರೋಗ ಇವುಗಳನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಗಾಯಗಳು ಒಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ.

4. ನೀರಾಹಾರ - ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ನೀರಿನಿಂದ ತಯಾರಾದುದು - ಶರೀರಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹಿಸುಕಿ ಕುಡಿಯಬೇಕು. ಪಿತ್ತ ನಿವಾರಕ, ಹಸಿವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಆಹಾರಕ್ಕೂ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿವರಣೆ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥವೆಂಬುದನ್ನು ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಓದಿದವರು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಗ್ರಂಥದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪಠ್ಯಗಳ ಬಗೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಅನ್ನಸತ್ವವು ಯಾವ ಯಾವ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ವೈದ್ಯ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಇದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು (1947)

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕಾಲದ ಗಣನೆಯಿಂದ ಆಕಾರಾದಿ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಒಂದು ಗ್ರಂಥರೂಪ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಂಥಗಳು, ಕವಿಗಳು, ಇತಿಹಾಸದ ಘಟನೆಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿವರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗುವ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

1. ಅಕ್ಬರ್- ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಳಿದ ಮೊಘಲ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ-ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಶ.1556-1605
2. ಆಕರಾದಿ ನಿಘಂಟು- ರೇವಣ ಸಿದ್ಧರ್ ಬರೆದ ಗ್ರಂಥ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1594 (ವೈಯಾಪುರಿ ಪಿಳ್ಳೆ)
3. ಅಥರ್ವಣ ವೇದ- ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು-ಸಂಕಲನ ಮಾಡಿದ ಕಾಲ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ.1500
4. ಅಳಗನ್ ಪೆರುಮಾಳ್ ಕುಲಶೇಖರನ್, ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಶ. 1430 (ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಎಪಿಗ್ರಾಫಿಸ್)
5. ನೆಂಜಿಕೋಟೆ- ಕಟ್ಟಿದುದು ಕ್ರಿ.ಶ.1445. ಇದನ್ನು ಮಹಮದೀಯರು ಗೆದ್ದುದು ಕ್ರಿ.ಶ. 1698.

ಈ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೊನೆಯ ಪದ ಶ್ರೀಹರ್ಷ. ಹಲವಾರು ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದರಿಂದ ಈ ಟಿಪ್ಪಣಿ ತಯಾರಿಸಿದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನುಬಂಧವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥ.

ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಚರಿತ್ರೆ, (1963)

ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಕಥೆಯನ್ನು **ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಚರಿತ್ರೆ** ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ವಿಶೇಷವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇತರರು ಕೆಲವು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಹೇಳಲಾಗದು. ತಾನು ಚಿಂತಿಸಿದುದು, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಅನುಸರಿಸಿದ ರೀತಿ, ಕಾರಣಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಅವರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಹಲವು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡುವ ಏರಿಳಿತಗಳನ್ನು ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದು ಕಠಿಣವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಂಬಂಧನಾರರವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನೈಜಾಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬರೆದಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಏರಿಳಿತಗಳನ್ನೂ ಅವರ ಸತ್ಯ ಜೀವನದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅವರು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದವರೆಗೂ ನಡೆದಿರುವ ಹಲವು ವಿಧವಾದ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಶೋಧನೆಗೊಳಗಾದ ಘಟನೆಗಳನ್ನೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದವುಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿರುವುದು ಇತರರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮಗೆ ಅಡ್ಡಬಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದುರಿಸಿ ಮುಂದುವರೆದಿರುವುದನ್ನು ಓದಿದರೆ ಇತರರು ಅವರಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬಹುದು. ಸೋಲನ್ನು ಕಂಡು ಅಂಜದೆ ಎಡೆಬಿಡದ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ದುಡಿದು ಗೆಲುವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿಯೇ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಬರೆದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಎಷ್ಟು ವಿವರವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು ಎಂದು ನಂಬಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಕಾರಣಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಿವರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಆತ್ಮಕಥೆ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದುಹೋಗುವ ಘಟನೆಗಳು ಹೇಗೆ ಮುಂದೆ ಜೀವನದ ದಾರಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ತಿಳಿಯಲೂ ಅಭ್ಯಸಿಸಲೂ ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಇದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ.

ಸಂಬಂಧ ಮುದಲಿಯಾರರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಅವರ ಸಾಧನೆಗಳಂತೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಸಾಧನೆಯ ಹುಟ್ಟುಗೋಲು. ಉತ್ತಮ ವಾದುದನ್ನು ಅರಸಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಒಬ್ಬರ ಹಿರಿತನ ಅಡಗಿದೆ. ಆ ಹಿರಿಮೆಯಿಂದ ಮಾನವರು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಗೌರವಾನ್ವಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಾಗಿವುದು.

ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರರನ್ನು ಕುರಿತು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಅವರು ತಮಿಳು ನಾಟಕರಂಗಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ತಮಿಳು ನಾಟಕರಂಗವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಅದು ಬೆಳೆಯಲು ಕಾರಣರಾದ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯರಾದವರು. ಉತ್ತಮವಾದ ಅನೇಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಬರೆದುದಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸತನವನ್ನು ತುಂಬಿ ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ ಹಿರಿಮೆ ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಮುಂಬರುವ ನಾಟಕ ಕರ್ತೃಗಳಿಗೆ ನಟರಿಗೆ ಸಂಬಂಧನಾರರು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಬಾಳಿದರು.

ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದರು. ಸಮಾಜವನ್ನು ಕುರಿತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದರು. ತಿಳಿವಳಿಕೆಯೂ ಅನುಭವವೂ ಸೇರಿ ಅವರನ್ನು ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಲೇಖಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ನೂರಾರು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅವರು ರಚಿಸಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳರ ಭಾವನೆಗಳೂ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ ಬೆರೆತಿದೆ. ನಾಟಕರಂಗವು ಅವರಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಅದು ಅವರ ಸಾಧನೆ. “ತಮಿಳು ನಾಟಕದ ತಂದೆ” ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅವರು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡರು.

ತಮಿಳು ನಾಟಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದ ಪಮಲ್ ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರರನ್ನು ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವು ಗೌರವಿಸಿತು. ಅವರು ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಬೆರೆತರು. ಕುಲ, ಭಾಷೆ, ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ ಮೊದಲಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರು ಒಂದೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಬೆರೆತರು. ಜೀವನದೋಣಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. ದೇಶಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ನಡತೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಾಂತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಭಾವಾವೇಶದಿಂದ, ಆಡಂಬರದಿಂದ ಪಮಲ್ ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರ್ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಡವಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಬೆರೆತ ಜ್ಞಾನಿಯಂತೆ ವ್ಯಕ್ತವಾದರು.

ಕಲೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತ ದೇಶವನ್ನು ತಾಯಿಯಂತೆ ಕಂಡ

ಸಂಬಂಧನಾರರು ತಮಿಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗೌರವಿಸಿದರು. ಅವರು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖ ಕಂಡರು. ಇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸೊಗಸನ್ನು ಅರಿತರು. ಮನುಷ್ಯತ್ವ, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ, ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಅವರ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜ ಎಂಬ ಏಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ದೀನದಲಿತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿರುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಾಟಕಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕು ಎಂದು ಆಶಿಸಿದರು. ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದರು. ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದರು.

ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರರು ತಮಿಳು ನಾಟಕವು ಬೆಳೆಯಲು ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದರು. ನಾಟಕ ರಂಗದ ಆದರ್ಶದ ಕುರುಹಾಗಿ ಬಾಳಿದರು. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಲಾವಿದರಾದ ಸುವರ್ಣಲಿಂಗಂ ಪಿಳ್ಳೆಯವರು, ಸಂಬಂಧನಾರರನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುರುವೆಂದು ಗೌರವಿಸಿದರು. ಅವರ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು ತಾವು ಓದಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡುದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅವರ ದರ್ಶನದಿಂದ ತಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಲಿತೆಂದು ತಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರರು ಬದುಕಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಂಕರದಾಸ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಸುಂದರಂ ಪಿಳ್ಳೆ, ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಪಾವಲರ್ ಮೊದಲಾದವರು ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ನಾಟಕ ರಚನೆಯನ್ನು ಅರಿತವರು. ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಓದಿದವರು. ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ದುಡಿಯುವವರಾಗಿದ್ದರು.

ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ತಮಿಳು ನಾಟಕವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಲೇ ಕೂಡಿದ್ದರು. ನಾಟಕರಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಇಲ್ಲದೇ ದುಡಿದರು. ಶಂಕರದಾಸ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರರು ನಾಟಕವನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಎಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದರು. ಕಲಾಭಿರುಚಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಾಟಕ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು.

ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತಿಯಾಗಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಲಾವತಿ, ರೂಪವತಿ, ಮಾನವಿಜಯ ಮೊದಲಾದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ

ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಂದರಂ ಪಿಳ್ಳೆ ಪದ್ಯರೂಪದಿಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಗಹನವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಮನೋನ್ಮೋಹಿಯಂ ಎಂಬ ಪದ್ಯರೂಪವನ್ನು ಆಂಗ್ಲ ನಾಟಕದ ಅನುಸರಣಿಯಿಂದ ಬರೆದರು. ಇದು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಪಾವಲರ್ ದೇಶಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕದರ್ ಭಕ್ತಿ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಮೇಯರ್, ಗೌರ್ನಲ್ ಕಪ್ ಮೊದಲಾದ ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ನಾಟಕಗಳು ಕಲಾನೈಪುಣ್ಯತೆಯಿಂದ ದೇಶಭಕ್ತಿ ನಾಟಕಗಳೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿವೆ.

ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಲೆಯ ನೈಪುಣ್ಯತೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿರುಚಿಯೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಕಲಿತವರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇತರರೂ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುವಂತೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ನಾಟಕರಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಅಳತೆಗೋಲಿನಿಂದ ಅಳೆಯಬಯಸುವವರು ಪಮ್ಲ ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರ್‌ರವರ ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು.

ಭಾಷಾಪರಿಣತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಪಮ್ಲ ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರ್ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯಾವಂತ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವಂತೆ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಸಹಜವಾಗಿಯೂ ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾಟಕಗಳು ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವು ಪ್ರಪಂಚದ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಜನಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿ ಗಳಿಸಲು ಅವರ ಭಾಷೆಯ ಸರಳತೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಶಂಕರದಾಸ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ನಾಟಕಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಪಾಮರ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅವಿದ್ಯಾವಂತ ವರ್ಗವು ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ನಾಟಕಗಳು ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಹಿಡಿಸುತ್ತವೆ. ಅವು ವಿದ್ಯಾವಂತ ವರ್ಗವನ್ನೇ ನಾಟಕ ನೋಡುವಾಗ ಚಿಂತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಪಾಮರ ಜನತೆಗೆ ಅವು ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಸುಂದರಂ ಪಿಳ್ಳೆ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರ್‌ರವರ ನಾಟಕಗಳು ಭಾಷಾ ಬಿಗುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಆನಂದಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಸಂಬಂಧನಾರರ ನಂತರ ಬರುವ ನಾಟಕಕರ್ತೃಗಳಿಗೆ ಇವರು ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕೆಲವರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು

ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ನಾಟಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೇವೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರ್‌ರವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತದೆ.

ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಿಯಾರ್‌ರವರ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಅಮಲಾದಿತ್ಯ 1906
2. ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ 1910
3. ಅಡ್ಡಗೋಡೆಯ ಇಬ್ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇ ಆದರೂ 1928
4. ಭಾರತೀಯನೂ ಹಿಟ್ಟರನೂ 1947
5. ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು 1896
6. ಗೃಹಸ್ಥನೂ ಸನ್ಯಾಸಿಯೂ 1953
7. ನಿಜವಾದ ಸಹೋದರ 1930
8. ಅಹಾರ ಪದಾರ್ಥದ ಗುಣಗಳು 1948
9. ಉತ್ತಮ ಪತ್ನಿ 1934
10. ಊರ್ವಶಿಯ ಶಾಪ 1917
11. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಚರಿತ್ರೆ 1963
12. ಒಂಬತ್ತು ಸಣ್ಣ ನಾಟಕಗಳು 1941
13. ಕದಂಬಂ ಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯ 1938
14. ಕಲೆಯೋ ಪ್ರೇಮವೋ 1946
15. ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ 1894
16. ಗಾಲವ ಋಷಿ 1899
17. ಕಣ್ಣಿನ ಪ್ರೇಮ 1902
18. ಕಾಲದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು 1947

19. ಕಾಳಪ್ಪನ ಕಳ್ಳತನ	1931
20. ಕುರವಂಜಿ ವೈಕುಂಠ ವೈದ್ಯರು	1934
21. ದಾನ ಶೂರ ಕರ್ಣ	1930
22. ಸಹದೇವನ ಮಂತ್ರ	1930
23. ಶಕುಂತಲೆ	1929
24. ಶತ್ರುಜಿತ್	1897
25. ಸತಿಶಕ್ತಿ	1946
26. ಸತಿ ಸುಲೋಚನ	1934
27. ಚಂದ್ರಗಿರಿ	1923
28. ಸಭಾಪತಿ ಭಾಗ-1	1906
29. ಸಭಾಪತಿ ಭಾಗ-2	1915
30. ಸಭಾಪತಿ ಭಾಗ-3	1923
31. ಸಭಾಪತಿ ಭಾಗ-4	1925
32. ಸಭಾಪತಿ ಭಾಗ-5	1937
33. ಸಭಾಪತಿ - ತುಣುಕುಗಳು	1907
34. ಸಭಾಪತಿ - ದ್ವಿಭಾಷಿ	1947
35. ಸಭಾಪತಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಚಿತ್ರ ನಾನು ಅಪರಾಧಿ	1956
36. ಸರ್ಜನ್ ಜನರಲ್ ನೀಡಿದ ಔಷಧಿ(ವಿಶ್ವನ ಹೆಂಡತಿ)	1928
37. ಸಾರಂಗಧರನ್	1896
38. ಸಿಂಹನಾದನ್	1907
39. ಶಿವಾಲಯ ಉತ್ಸವಗಳು	1949
40. ಶಿವಾಲಯ ಶಿಲ್ಪಗಳು	1946
41. ಶಿವಾಲಯಗಳು ಭಾರತದ ಒಳಗಡೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಭಾಗ-1	1945

42. ಶಿವಾಲಯಗಳು ಭಾರತದ ಒಳಗಡೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಭಾಗ-2 1946
43. ಶಿವಾಲಯಗಳು ಭಾರತದ ಒಳಗಡೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಭಾಗ-3 1948
44. ಶಿವಾಲಯಗಳು ಭಾರತದ ಒಳಗಡೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಭಾಗ-4 1948
45. ಶಿವಾಲಯಗಳು ಭಾರತದ ಒಳಗಡೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಭಾಗ-5 1948
46. ಕಿರಿಯ ಸೇವಕ 1913
47. ಸುಂದರಿ ಅಥವಾ ಸುಕ್ಕು ಪ್ರೇಮ 1892
48. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯಗಳು 1947
49. ಸುಭದ್ರಾ ಅರ್ಜುನ 1929
50. ತಮಿಳು ತಾಯಿಯು ಹುಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಬೆಳೆದ ಕಥೆ ಭಾಗ - 1 1956
51. ತಮಿಳು ತಾಯಿಯು ಹುಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಬೆಳೆದ ಕಥೆ ಭಾಗ - 2 1957
52. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಚಿತ್ರ 1937
53. ದಾಸಿ ಹೆಂಗಸು 1928
54. ದೀಕ್ಷಿತರ ಕಥೆಗಳು 1936
55. ದೀಪಾವಳಿಯ ಸಾಲು 1947
56. ಬೆಂಕಿಯ ಸಣ್ಣ ಕಿಡಿ 1936
57. ನಲ್ಲ ತಂಗಾಳ್ 1936
58. ಉತ್ತಮ ಕುಲದ ದೇವರು 1899
59. ನಾಟಕ ತಮಿಳು 1962
60. ನಟನಾಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುವುದು ಹೇಗೆ 1936
61. ನಾಟಕರಂಗದ ನೆನಪುಗಳು ಭಾಗ-1 1933
62. ನಾಟಕರಂಗದ ನೆನಪುಗಳು ಭಾಗ-2 1933
63. ನಾಟಕರಂಗದ ನೆನಪುಗಳು ಭಾಗ-3 1935
64. ನಾಟಕರಂಗದ ನೆನಪುಗಳು ಭಾಗ-4 1936
65. ನಾಟಕರಂಗದ ನೆನಪುಗಳು ಭಾಗ-5 1936

66. ನಾಟಕರಂಗದ ನೆನಪುಗಳು ಭಾಗ-6	1938
67. ನಾನು ನೋಡಿದ ನಾಟಕ ಕಲಾವಿದರುಗಳು	1964
68. ದೀರ್ಘಾಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹಾರೋಗ್ಯ	1956
69. ನೋಟದ ಎರಡು ಅಸ್ತುಗಳು	1928
70. ಹಲವಾರು ಹೂಗಳ ಹೂಗೊಂಚಲು	1958
71. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಶೂದ್ರನೂ	1933
72. ಬುದ್ಧಾವತಾರ	1918
73. ಪುಷ್ಪವಲ್ಲಿ	1881
74. ವಾಕ್ಚಿತ್ರದ ಅನುಭವಗಳು	1933
75. ಹೆಂಗಸು ಒಬ್ಬಳಿ ಅಲ್ಲ	1903
76. ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು	1910
77. ಮಹಾಸತಿ	1909
78. ಮನೆಯಾಡಳಿತ	1945
79. ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದವರು	1928
80. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಆರಿಸುವುದು (ಅಚ್ಚಾಗಲಿಲ್ಲ)	
81. ಮನೋಹರ	1895
82. ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ	1901
83. ಮಾಳವಿಕಾಗ್ನಿಮಿತ್ರ	1929
84. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬಿತ್ತಿದುದು ಸಂಜೆಗೆ ಬೆಳೆಯಿತು	1897
85. ಮೂರು ನಗೆ ನಾಟಕಗಳು	1940
86. ಮೂರು ಹಾಸ್ಯ ನಾಟಕಗಳು	1937
87. ಯಯಾತಿ	1895
88. ರತ್ನಾವಳಿ	1897

89. ರಾಜಪುತ್ರ ವೀರ	1914
90. ಲೀಲಾವತಿ ಸುಲೋಚನ	1893
91. ವಳ್ಳಿ ಮನಸ್ಸು	1921
92. ವೆನಿಸ್ ವ್ಯಾಪಾರಿ	1903
93. ವಿಕ್ರಮ ಊರ್ವಶಿ	1929
94. ವಿಪರೀತವಾದ ಅಂತ್ಯ ಸುಲ್ತಾನ್ ಪೇಟೆ ಸಬ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್	1928
95. ಬಯಸಿದ ರೀತಿಯೇ	1902
96. ವಿಜಯರಂಗ	1916
97. ಬೇತಾಳ ಪ್ರಪಂಚ	1907
98. ಹಾಸ್ಯ ಕಥೆಗಳು	1936
99. ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳು	1937

117249
10/12/04

ಪಮ್ಮಲ್ ಸಂಬಂಧ ಮುದಲಿಯಾರ್ (1873 - 1964)
ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳಾಗಿ, ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ನಾಟಕಕಾರರಾಗಿ
ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ತಮಿಳು ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ.
ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪಾನನಿಷೇಧ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ
ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಮುದಲಿಯಾರ್ ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು.

ಪಮ್ಮಲ್ ಅವರ ಜೀವನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ
ಪಡಿಮೂಡಿಸಿದವರು ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಎ. ಎನ್. ಪೆರುಮಾಳ್. ಇವರು
ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸಂಶೋಧಕರೂ ಆಗಿ ಹೆಸರು
ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡಾನುವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಜಯರಾಮನ್
ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ, ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಾಗಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

Pammal Sambandha Mudaliar (Kannada) Rs. 25/-

ISBN 81 - 7201 - 541 - 0

Library

IAS, Shimla

K 891.481 02 M 884 P

00117249